

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

జనశక్తి సంచికను ఆన్‌లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపిార్థులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

సంపుటి : 48

సంచిక : 6

విజయవాడ 20-7-2015

పేజీలు : 8

వెల : రు 5.00

మహాన్నత విప్లవ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు, అమరుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి అనుసరించిన విప్లవ ఒరవడిని కొనసాగిద్దాం!

భారతదేశంలో విప్లవం సాధించటం అన్న ఏకైక లక్ష్యంతో, తన జీవితం చివరికోణ వరకూ ప్రముఖ విప్లవ కమ్యూనిస్టు నాయకులు కా! తరిమెల నాగిరెడ్డి కృషిచేశారు. 1976 జూలై 28న ఆయన కన్నుమూశారు. 39వ వర్షంతి సందర్భంగా ఆయనకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జోహార్లర్నిస్తోంది.

మన దేశానికి స్వతంత్రం వచ్చిందని చెప్పబడిన 68 సంవత్సరాల తర్వాత, నేడు దేశంలో నెలకొన్న ఆర్థిక, సామాజిక పరిస్థితులని గమనిస్తే, అణుమాత్రంగా దేశభక్తి గల ఏ పౌరుడినైనా యీ పరిస్థితులు కలవరపెడతాయి. దేశ ప్రజానీకం యొక్క జీవన స్థితిగతులు యింతదారుణంగా దిగజారిపోవటానికి కారకులైన మనదేశ పాలకుల, పాలక వర్గాలపట్ల తీవ్రమయిన ధర్మాగ్రహం కల్గిస్తాయి. ఇటువంటి దారుణ, నికృష్ట పరిస్థితుల నుండి మనదేశాన్ని విముక్తి చేయటంకోసం తగిన పోరాటాన్ని చేపట్టి కొనసాగించేందుకు సహజంగానే ప్రేరేపిస్తాయి.

మనదేశం యిప్పటికీ ప్రధానంగా వ్యవసాయక దేశమే! అంటే మనదేశం నేటికీ ప్రధానంగా గ్రామీణ భారతమే! గ్రామీణ భారతదేశంలో, దేశం మొత్తంలోని 70% ప్రజలు జీవిస్తున్నారు. వీరందరూ వ్యవసాయం - దాని అనుబంధ వృత్తులపైనే ఆధారపడి ప్రధానంగా జీవిస్తున్నారు. అందువలన గ్రామీణ ప్రాంతం సుభిక్షంగా వుండి, గ్రామీణ ప్రజలు సుఖసౌఖ్యాలతో జీవించినపుడే, నిజమైన అర్థంలో భారతదేశం స్వతంత్రంగానూ, స్వయంపోషకంగానూ పయనిస్తూ అభివృద్ధి చెందుతోందని భావించాల్సి వుంటుంది.

కానీ నిన్నటికీ నిన్న ప్రభుత్వమే వెల్లడించిన సామాజిక - ఆర్థిక మరియు కుల జనాభా లెక్కల వివరాలు, యీ 68 సంవత్సరాలలోనూ మన గ్రామీణ భారతం ఎంతటి దారుణ పరిస్థితులలోకి నెట్టబడిందో విస్పష్టంగా వివరిస్తున్నాయి.

గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వున్న కుటుంబాలలో సగటున 56% కుటుంబాలకు చారెడు భూమి కూడా లేదు. మరి ఏ యితర ఆస్థులూ లేవు. పెద్ద పెద్ద రాష్ట్రాలలోనైతే 71% గ్రామీణ కుటుంబాలకు పైగానే భూమి మరి ఏ యితర ఆస్థులు లేని కుటుంబాలున్నాయి. మొత్తంగా చూస్తే 18 కోట్ల గ్రామీణ కుటుంబాలకు అంటే 90 కోట్లమందికి భూమి అన్నదే లేదు. గ్రామీణ భారతంలోని 51% కుటుంబాలు కేవలం దినసరి కూలిపై ఆధారపడిన శారీరక శ్రమచేనే కూలీలుగానే తమ జీవనాధారాన్ని సంపాదించు కోవలసిన దుస్థితిలో వున్నారు. రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని యీ గ్రామీణ ప్రజలకు నికరంగా, నిలకడగా పని దొరకడం అన్నదే ఎండమావిగా మిగిలిపోయింది. గ్రామీణ కుటుంబాలలో 75% కుటుంబాలకు నెలకు రూ. 5000 లోపలనే సంపాదన వున్నదంటే, వీరు ఎంతటి దుర్భర పేదరికంలో మ్రగ్గుతున్నారో అర్థమవుతుంది.

మరోవైపున కొన్ని లక్షల మంది ఏటా బిలియనీర్స్‌గా (శతాధిక కోటీశ్వరులుగా) మారుతున్నారన్న వైసంతో - యీ గ్రామీణ భారత విషాదాన్ని పోల్చిచూస్తే - దేశంలోని ఆర్థిక అసమానతలు ఎంతటి ఘోరంగా వున్నాయో అర్థమవుతోంది. ఇటువంటి దుర్భర దారిద్ర్య పరిస్థితులలోకి నెట్టబడ్డ గ్రామీణ భారతంలో, మిగిలిన గ్రామీణ కుటుంబాలవారికన్నా, షెడ్యూల్లు కులాల, షెడ్యూల్లు తెగల ప్రజలు అత్యంత దారుణమైన దారిద్ర్యంలో నివసిస్తున్నారు. గ్రామీణ భారతంలో నానాటికీ అక్షరాస్యుల సంఖ్య కుదించుకుపోతోంది. గ్రామీణ ప్రాంతంలో మొత్తంగా 88.4 కోట్ల మంది ప్రజలు నిరక్షరాస్యులు. 2011 నాటి జనాభా లెక్కలతో యీ సంఖ్యను పోలిస్తే, 2014 నాటికి గ్రామీణుల నిరక్షరాస్యత 32%కు పెరిగిపోయింది. గ్రామీణ భారతంలో కేవలం 5.4% మందే హైస్కూలు చదువు దాటినవారున్నారు. 3.4% మందే గ్రామ్యయేషన్‌దాకా చదివినవారున్నారు.

2014 నాటి జాతీయ శాంపిల్ సర్వే ప్రకారం, దేశంలోని 70% మంది ప్రజలు తమ సంపాదననంతా కేవలం పిల్లల చదువులకోసం, ఆరోగ్య సదుపాయం కోసం ఖర్చుపెట్టాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లోకి నెట్టబడ్డారు. ఇందుకోసం వీరు ప్రవేటురంగంపైనే ఆధారపడాల్సి వస్తోంది. ఆరోగ్యం, విద్య సదుపాయాలపై వారు గతంలో కంటే 4 రెట్లు అదనంగా చెల్లించాల్సిన తప్పనిసరి స్థితిలోకి నెట్టబడ్డారు. ఫలితంగా వారు తాము ఆహారంపై అవసరపూర్వకంగా పెట్టాల్సిన ఖర్చును తగ్గించు కొంటున్నారు. మరోవైపు ఆహారపు ధరలు సామాన్యులకు అందుబాటులో లేకపోవటం వలన కూడా వారు పౌష్టికాహారాన్ని కొనుగోలు చేయలేని స్థితిలోకి నెట్టబడ్డారు. ఈ కారణాలరీత్యా దేశంలోని అత్యధికశాతం పిల్లలు పౌష్టికాహార లోపంబారిన పడుతున్నారు. ఈ వివరాలు మన పాలకులు వల్లించే

ఆర్థికాభివృద్ధి బుడగ (పేలిపోయే) యొక్క స్వభావాన్ని తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

పట్టణ ప్రాంతపు ప్రజల స్థితిగతులు కూడా, గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజల స్థితిగతులకన్నా ఏమాత్రం మెరుగ్గాలేవు. దేశంలో నిరుద్యోగం తాండవిస్తోంది. పట్టణ ప్రాంతాల నుండి ఏటా కోటిమంది వరకూ విద్యావంతులైన నిరుద్యోగులు, మార్కెట్టులోకి ప్రవేశిస్తున్నారు. ప్రభుత్వసంస్థలూ, పరిశ్రమలూ పూర్తిగానో, పాక్షికంగానో, పరోక్షంగానో ప్రవేశికరింపబడటం వలన శాశ్వత ఉద్యోగాలు అన్నది నిరుద్యోగులకు కలగానే మిగిలి పోయింది. క్యాజువల్, కాంట్రాక్ట్, జెబ్‌సోర్నింగ్ రూపాల్లో కార్మికులను, ఉద్యోగులను నియమించుకొనే విధానాల వలన ఈ కోట్లాది కార్మికులు ఎటువంటి హక్కులూ, సౌకర్యాలూ, భవిష్యత్ రక్షణలూ లేని అనాధ కార్మికులుగా కుదించబడ్డారు. పట్టణీకరణ వేగవంతంగా సాగుతున్నా అంతే వేగంగా అధికాధిక సంఖ్యలో మురికివాడలు వెలుస్తున్నాయి. రైల్వేట్రాక్ వెంబడి ఒక సెంటీమీటరు కూడా ఖాళీ జాగా లేకుండా వెలసిన - వెలుస్తున్న మురికి పేటలు మనదేశ పట్టణాల దౌర్భాగ్యానికి అద్దం పడతాయి. ఇవికాక పెద్దపెద్ద నగరాల్లో లక్షలాదిమంది నిరాశ్రయులుగా ఫుట్‌పాత్‌పైననే బ్రతుకుతూ చలికీ, ఎండకూ అనుక్షణం మరణిస్తూ జీవితాలను వెళ్ళమారుస్తున్న పట్టణ భారత విషాద దృశ్యం, గుండెలను పీల్చి పిప్పి చేస్తుంది.

విదేశీ సహాయం, విదేశీ పెట్టుబడి, విదేశీ సాంకేతిక మార్గదర్శకత్వం లాంటి విధానాలను అనుసరించి, అమలు

చేస్తున్న భారత పాలకులు, పాలకవర్గాలూ దేశాన్ని పరాధీన భారత దేశంగా మార్చివేశారు. గతంలో అనుసరించి అమలు జరపబడిన సస్యవిప్లవం - మనదేశ వ్యవసాయ రంగాన్ని కునారిల్లేటట్టుచేసి, యిప్పటికి పూర్తిగా మన వ్యవసాయరంగాన్ని పరాధీనం చేసింది. విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు, సాగునీటి ప్రాజెక్టులు తదితర మవులికమయిన వ్యవసాయరంగ ఉత్పాదకాలు, ఏర్పాట్లు అన్నింటికీ విదేశీ అప్పులు, సహాయం కోసం ముష్టివాళ్ళలా ఎదురు చూడాల్సిన పరిస్థితులు కల్పింపబడ్డాయి. దేశ ప్రజల ఆహార అవసర పంటల స్థానంలో మార్కెట్టు పంటలు పండించాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితులు సృష్టించబడ్డాయి. మార్కెట్టు శక్తుల లాభార్జనకు - ఆ శక్తుల యొక్క యిష్టాయిష్టాలపై యీ దేశపు వ్యవసాయం మసలు కోవాల్సిన దుష్ట పరిస్థితులు నెలకొల్పబడ్డాయి. ఫలితంగా భారత వ్యవసాయరంగం తీవ్రమయిన సంక్షోభంలోకి నెట్టబడింది. ఇది చాలదన్నట్లు పంట భూములను సహితం బలవంతంగా గుంజుకొని రియల్‌ఎస్టేట్ వ్యాపారానికి (జాతీయ-అంతర్జాతీయ) విదేశీ బడా పరిశ్రమలకూ కట్టబెట్టే విధానాలు భారత వ్యవసాయరంగాన్ని పూర్తిగా కుదేలు చేశాయి, చేస్తున్నాయి. దీంతో వ్యవసాయం గిట్టుబాటుకాని (మార్కెట్టు శక్తుల కట్టడివల్ల) పరిస్థితులు రుద్దబడి రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకోవటం, లేదా రోజువారీ కూలీలుగా మారి బరువైన శారీరక శ్రమచేయాల్సిన - నైపుణ్యం లేని కూలీపనులను వెతుక్కొంటూ పట్టణాలకు వలసబాటలు పట్టాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితులు కల్పించబడ్డాయి.

పారిశ్రామిక రంగాన్నంతా విదేశీ పెట్టుబడికి ధారాదత్తం చేసేవిధానాల అమలు వలన - దేశంలోని వనరుల కోసం - మానవ (కార్మిక) శ్రమనూ యిష్టారాజ్యంగా కొల్లగొట్టుకొంటూ - అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి పలు రూపాల్లో దేశ సంపదను తరలించుకు పోతోంది. దేశంలో నిజమైన - స్వయంపోషక - పారిశ్రామిక పెట్టుబడితో పారిశ్రామిక రంగం మనుగడ సాగించ వీలులేని పరిస్థితులు కల్పింపబడ్డాయి. రాయల్టీలు, సంపద బదిలీలు, ఆస్తుల బదిలీలు, స్టాక్ బదిలీలు లాంటి రూపాల్లోనూ, పన్నుల ఎగవేత రూపంలోనూ, స్టాక్ మార్కెట్ల నుండి ఆకస్మికంగా, చివాలున పెట్టుబడులను విరమించుకొనే రూపంలోనూ - యిటువంటి సవాలక్ష నీతిబాహ్యమైన రూపాలలోనూ - ప్రతి ఏటా లక్షల కోట్ల రూపాయల దేశ సంపదను విదేశీ పెట్టుబడి కొల్లగొట్టుకుపోతున్న పరిస్థితులు మనదేశంపై బలవంతంగా రుద్దబడ్డాయి.

సెల్‌ఫోన్లు, టీవీలూ, యింటర్నెట్‌లూ, పి.సి.లూ తదితర ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు అమ్ముకొనే మార్కెట్టుగా భారతదేశం మలచబడింది. ఇదంతా అభివృద్ధి పేరిట ఆడబడుతున్న దొంగటకం! నిరుపేదల నోటికాడి కూడును యీ పరికరాలు తన్నుకుపోతున్నాయే తప్ప, యివి నిజంగా దేశ ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను కానీ, నాగరికతను గానీ మెరుగుపరచిన దానికి ఏ రకమైన సంకేతాలు కానే కావు.

గ్రామీణ ప్రాంతంలో అంటరానితనం, బాల్యవివాహాలు, కుల వివక్షత, అగ్రకుల పెత్తనాలూ, మూఢాచారాలూ, స్త్రీలపై అకృత్యాలూ నానాటికీ పెరిగిపోతూనే వున్నాయి. దీనర్థం భారతదేశంలో తరతరాలుగా నెలకొని వున్న మధ్యయుగాల పూర్వదల్ వ్యవస్థ రూపాలు చెక్కుచెదరకుండా అలాగే కొనసాగుతూ వున్నాయి.

(తరువాయి 5వ పేజీలో)

రాజమండ్రి ఫీడ్ ఫోర్ యాత్రికుల తాక్కిసలాటకూ, 32 మందికి పైగా ప్రజల మరణాలకూ, రాష్ట్రప్రభుత్వం, ముఖ్యమంత్రి బాధ్యతే వేహించాలి

2015 మహాపుష్కరంగా చెప్పబడిన గోదావరి పుష్కరం 32 మంది అమాయకులను బలిచేయడంతో ప్రారంభమైంది. కొన్ని నెలలుగా అన్ని ప్రజాసమస్యలను పక్కనబెట్టి ఈ పుష్కరాల చుట్టూ తిప్పిన ప్రభుత్వం చౌకబారు ప్రచారంకోసం హీనమైన చర్యకు పాల్పడింది. రాయగడ పాసింజర్లో వచ్చిన ఉత్తరాంధ్ర యాత్రికులను అధికారులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా పుష్కరఘాట్ వైపు మళ్లించి మధ్య, మధ్యలో చంద్రబాబు చేతులు ఊపడానికి, గంటల తరబడి వేచి వుండేలాగాచేశారు. ఈ విషాదానికి కారణమైన రాష్ట్రప్రభుత్వం, ముఖ్యమంత్రి ముమ్మాటికి నేరస్థులేనని స్పష్టంగా కనపడుతున్నది. అమాయకుల హత్యలతో సమానమైన దీనికి ప్రధాన బాధ్యత, నైతిక బాధ్యత ముఖ్యమంత్రిదే. మరణించిన వారందరికీ మా ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియచేస్తూ ప్రతి ఒక్క బాధితులకు వీ.ఐ.పి. స్థాయి నష్టపరిహారం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తున్నాము.

పుష్కరాలు, కుంభమేళాలు, తీర్థయాత్రలు మొదలైనవి వివిధ మత సమూహాల ఆధ్యాత్మిక విశ్వాసాలకు సంబంధించిన అంశాలు. ప్రజల వ్యక్తిగత విశ్వాసాలకు, వాటి పెద్ద బహిరంగ కార్యక్రమాలకు ప్రభుత్వాలు తటస్థంగా వుంటూ తగిన సహాయ సహకారాలు అందించాలి. కానీ 2015 గోదావరి పుష్కరాలను రాష్ట్రప్రభుత్వం ఒక ప్రభుత్వ కార్యక్రమంగా చేపట్టింది. ‘ఓటుకు నోటు విషయంలో’ వచ్చిన అవఘాతాని ఈ పుష్కరాల నిర్వహణతో కప్పిపెట్టటానికి పూనుకొని ఒక రాజకీయ నిర్ణయంతోనే ఈ పుష్కరాల నిర్వహణను ప్రభుత్వం చేపట్టింది.

దీనికోసం పెద్దఎత్తున ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టింది. పాఠశాలల నుంచీ విశ్వవిద్యాలయాల వరకూ వ్యాసరచన, వక్రత్వ పోటీలు అనేక ప్రాంతాలలో నిర్వహింపచేసింది. విద్యార్థులచేత ‘గోదావరి పుష్కరాలకు తరలండి, తరించండి’ అని ప్రదర్శనలు జరిపించింది. శోభాయాత్రలు నిర్వహిస్తూ విద్యార్థి ఉపాధ్యాయు, అన్ని వర్గాల ప్రజలలో పుష్కరాలపట్ల ఒక ఊపును కృత్రిమంగా సృష్టించింది. దీనిని మీడియా, సినీ దర్శకులు, సినీ ప్రచారకర్తలు పెంచి పోషించారు. వీరంతా గోదావరి అంటే ఆంధ్రప్రదేశ్ ననీ, పుష్కరం అంటే రాజమండ్రిననే ప్రచారం తెచ్చిపెట్టారు. రాజకీయ స్వప్రయోజనాలకోసమే ఇదంతా సాగించారు. ఇది ఒక కోణం.

మరోవైపు ప్రతి 4-5 రోజులకు ముఖ్యమంత్రి రాజమండ్రి వచ్చిపోతూ అధికారులను నిరంతరంగా భయాందోళనలకు గురిచేస్తూ కిందిస్థాయి ఉద్యోగులను సస్పెండ్ చేస్తూ మీడియా ద్వారా పుష్కరాలపట్ల తనంత తపనతో వున్నాడో చూపెట్టుకొనే తాపత్రయంలో అధికార, ఉద్యోగ వర్గాలలో భయరహిత, విధి నిర్వహణాతత్వాన్ని దెబ్బతీశాడు. ముఖ్యమంత్రి వెళ్లిపోయాక, వెంటనే వచ్చే ఇతర మంత్రులూ అదే బాణీని కొనసాగించారు. ఇదంతా ప్రస్తుత ప్రమాదానికి ఒక భూమికను సృష్టించేశాయి.

దీనితో 14-7-15న రాజమండ్రి పుష్కరం అంటే రాజమండ్రి అని తెచ్చినట్లే, రాజమండ్రిలో పుష్కరఘాట్ లో స్నానమే పుణ్యమనే వాతావరణం తేబడింది. 13వ తేదీన మహాహారతి అక్కడే ఇవ్వడం, బోయపాటి శ్రీను

వంటి సినీదర్శకులు ఆ ప్రాంతానికి మెరుగులు దిద్దినట్లు ప్రచారం చేయడం, పుష్కర దేవుడి విగ్రహం, ఎస్టేర్ కృష్ణని విగ్రహం అక్కడే వుండటం, గోదావరి రైల్వేస్టేషనుకూ దగ్గరగా వుండటం, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా వీ.ఐ.పి.ల కోసం ఉద్దేశించిన సరస్వతి ఘాట్ ను వదిలి ముఖ్యమంత్రి స్వయంగా పుష్కరఘాట్ లోనే పుష్కరాలను ప్రారంభించడం జరిగింది. ముఖ్యమంత్రికోసం తెల్లవారుఝామున 4 గంటలనుంచీ 8 గంటలవరకూ 4 గం||ల పాటు భక్తులను నిలిపి వేశారు. రాయగడ పాసింజరులో దిగిన ఉత్తరాంధ్ర యాత్రికులను పుష్కరఘాట్ వైపు అధికారులే మళ్లించారు. ముఖ్యమంత్రి 6 గంటల నుండి సుమారు 8 గంటల వరకూ అక్కడే వున్నాడు. కొంతదూరం వరకూ అధికారులు ఏర్పాటుచేసిన బారికేడ్లను ఒక గుంపుగా జనం కనపడటంకోసం మంత్రుల ఆదేశాలవల్ల తొలగించివుంచారు. ముఖ్యమంత్రి పుష్కర స్నానంచేసి వెళ్ళగానే ముఖ్యమంత్రి సృష్టించిన భయాందోళనలనుంచి ఉపశమనంగా అధికారులు భావించి నిట్టూర్చి పక్కకు తప్పుకొన్న తరుణంలో అప్పటివరకూ అసహనంతో వేచివున్న జనం ఆ ఘాట్ కి వున్న రెండు గేట్లులో ఒకే గేటు తెరచి వుంచడంతో ఆ గేటు, గోడలు దూకి తోసుకురావడంతో ఈ తొక్కిసలాట జరిగింది. కేవలం 150 మీటర్ల పొడవుండే ఆ పుష్కరఘాట్ వేలాదిమందిని భరించలేకపోయింది. ప్రభుత్వం చౌకబారు ప్రచార ఎత్తుగడల కోసం చేపట్టిన ఈ చర్యలను అమాయకుల హత్యలతో సమానంగా పరిగణించాలి.

తీర్థ స్నానాలలో, కుంభమేళాలలో ఇలాంటి తొక్కిసలాటలకు, ఎందరో సామాన్యులు, అమాయకులు, మహిళలు, పిల్లలు నలిగిపోవడానికి వీ.ఐ.పి.లే కారణం. ఈ వ్యవస్థ యొక్క ఆధ్యాత్మిక అంశాలు కూడా పాలక, ఆధిపత్య శక్తులకే ప్రాధాన్యత ఇస్తాయని మరోసారి తేటతెల్లం అవుతుంది.

ఈరోజు తొక్కిసలాటలో మరణించిన వారందరికీ మా ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియచేస్తున్నాం. మరణించిన ప్రతి ఒక్కరినీ, గాయపడిన ప్రతి ఒక్కరినీ వీ.ఐ.పి.గా పరిగణించి అదే స్థాయిలో నష్టపరిహారం చెల్లించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నాం.

లౌకిక, ప్రజాస్వామికశక్తులు, పౌర, శ్రామికవర్గ శక్తులు ఒక్కతాటి మీదకు రావాల్సిన అవసరాన్ని ఈ సంఘటన తెలియచేస్తున్నది. ప్రజల వ్యక్తిగత, ఆధ్యాత్మిక అంశాలను పాలకులు తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలకోసం ప్రజాధనంతో ఆటలాడుకోకుండా నిరోధించాలి. ఈ పుష్కరాల పేరిట జరిగిన అవినీతి అక్రమాలపై సమగ్ర విచారణ జరిపించాలి.

14-7-2015

ఎస్.ఝాన్సి, అధ్యక్షులు
రైతుకూలీసంఘం(ఆం.పు)

ఎం.ఎస్.నాగరాజు, రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు
రైతుకూలీసంఘం(ఆం.పు)

కోరు తాడిపర్లు - ఆలపాడు రైతుల మరణాలకు - ప్రభుత్వం, దేవాదాయశాఖ ఉన్నతాధికారులదే బాధ్యత

ఎనభై సంవత్సరాలకు పైగా, కుటుంబ వారసత్వంగా సాగుచేసుకొంటున్న తమ భూములను, ఆలయ భూములంటూ దేవాదాయశాఖ 6-7-15న కొలు వేలంపాట పెట్టడంతో గుంటూరుజిల్లా - అమృతలూరు మండలం, కోరుతాడిపర్లు, ఆలపాడు గ్రామాలకు చెందిన రైతులు పాటను అడ్డుకో ప్రయత్నించారు. పెద్ద ఎత్తున సాయుధ పోలీసులను మోహరించి కొలుపాటలు ప్రారంభించటంతో భూమితో ఉన్న విడదీయరాని అనుబంధం, భూమి దూరమైతే బ్రతుకు అగమ్యగోచరంగా మారుతుందనే మనోవేదనతో చావే పరిష్కారమనుకొని ఏడుగురు రైతులు పురుగు మందు తాగారు. హాహాకారాలు, ఆర్తనాదాల మధ్య కుటుంబసభ్యులు, తోటి సహచర రైతులు వారిని తెనాలి ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి తీసుకొని వెళ్ళారు. వారిలో నక్కా ఏడుకొండలు, గొడవర్తి నాగేశ్వరరావు, తాళ్ళూరి బోస్, చెత్తయ్యల పరిస్థితి విషమంగా ఉండటంతో గుంటూరు ఆసుపత్రికి పంపగా, చికిత్స పొందుతూ తాళ్ళూరు బోస్, చెత్తయ్యలు మరణించారు.

ప్రాణాపాయ స్థితిలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న రైతులను, వారి కుటుంబ సభ్యుల ఆర్తనాదాలను, అంబులెన్స్ సైరన్ మోతలను పట్టించుకొనని దేవాదాయ శాఖ అధికారులు కొలుపాటలను ‘విజయవంతంగా’ (రైతుల చావుల మధ్య) నిర్వహించామని ప్రకటించు కోవటం, పేద రైతుల ప్రాణాల ఎడల వారి నిర్లక్ష్యానికి, మానవత్వంలేని మనస్తత్వానికి అద్దం పడుతున్నది.

తమ భూములుగా దేవాదాయశాఖ చెబుతున్న 47.17 సెంట్లను 1932 నుండి కోరుతాడిపర్లు, వామనగుంటపాలెం, ఆలపాడు గ్రామాలకి చెందిన 70 మంది పేదరైతులు సాగుచేసుకొంటున్నారు. ఇవి జమిందారి ఎస్టేట్ భూములని పేర్కొంటూ, వారి వారసులు 1935లో మద్రాస్ హైకోర్టులో దావా వేయగా, సాగురైతులకు అనుగుణంగా 1938లో హైకోర్టు తీర్పు యిచ్చింది. అప్పటి నుండి 1960 వరకు ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా రైతులు భూములను సాగుచేసుకొంటున్నారు. రైతులు సాగుచేసుకొంటున్న భూములను, 1960లో శ్రీ చెన్నకేశవస్వామి దేవస్థానానికి వ్రాసి ఇవ్వటం జరిగిందని, అందువలన అవి దేవాదాయ భూములని, సాగుచేసుకొంటున్న

రైతులు కొలు చెల్లించాలని దేవాదాయశాఖ అధికారులు వత్తిడి చేయటం ప్రారంభించారు. అందుకు రైతులు నిరాకరించి, భూములు తమవేనని చెప్పటంతో, దేవాదాయశాఖ అధికారులు కొలుచెల్లిస్తే మీకు పట్టాలు యిచ్చే ఏర్పాట్లు చేస్తామని రైతులను మభ్యపెట్టారు. కొలు చెల్లించమని వత్తిడి చేశారు. భూములు దేవాలయానికి ఎవరు వ్రాసియిచ్చిందీ మాత్రం దేవాదాయశాఖ అధికారులు చెప్పలేదు. అధికారుల వత్తిడి, పట్టాలు ఇప్పిస్తామంటున్నారనే ఆశతో వందరూపాయలు కొలు చెల్లించడానికి అంగీకరించి మోపర్లు సబ్రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో 6 సంవత్సరములుకు కొలు అగ్రిమెంట్ వ్రాసుకున్నారు. ఇది బలవంతంగా రైతులను కొలు ఒప్పందానికి అంగీకరింపచేయటమే. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం కూడా భూమి సాగు హక్కు రైతులకే ఉంటుంది. దేవాదాయ భూములను పెద్ద రైతులకు కాకుండా పేదరైతులకే కొలుకి ఇవ్వాలన్నది ప్రకటిత విధానంగా ఉంది.

1971 సం||తో ఆరు సంవత్సరాల కొలు ఒప్పందం పూర్తి అయినా దేవాదాయశాఖ వారు రైతుల వద్దకు కొలు వసూలుకి రాలేదు. రైతులు భూములు సాగుచేసుకొంటూనే వున్నారు. 1971 నుండి 2000 సంవత్సరం వరకు రైతులు భూమిసాగు చేసుకొంటున్నా దేవాదాయశాఖవారు భూముల దరిదాపులకే రాలేదు. అందుకు దేవాదాయశాఖ ఎటువంటి కారణం చెప్పటంలేదు. తమ భూములు కాబట్టే దేవాదాయశాఖ రాలేదని రైతులు భావించారు. 2000 సంవత్సరంలో అప్పటి కార్యనిర్వహణాధికారి రైతుల భూములు, దేవాలయ భూములంటూ, కొలు చెల్లించాలంటూ రైతులపై తిరిగి వత్తిడి ప్రారంభించాడు. తాము సాగుచేసుకొంటున్న భూములు దేవస్థానం భూములు కాదని చెబుతూ కొలుదార్లు హైకోర్టుకి వెళ్ళారు. భూములు సాగుచేసుకొంటున్నా హక్కు పత్రాలు హైకోర్టు ముందు ఉంచలేకపోవటం వలన రైతుల పిటీషన్ ను 2002లో కోర్టు కొట్టివేసింది. కొలు ఒప్పందం చేసుకొంటే సాగుకి భూమి యిస్తామని దేవాదాయశాఖ అధికారులు చెప్పటంతో ఎకరాకి 10 బస్తాలు చెల్లించే విధంగా ఒప్పందం చేసుకున్నారు.

కొలు ఒప్పందం చేసుకొన్నప్పటికీ భూమిపై హక్కును రైతులు వదులుకోలేదు. భూమి తమదేనని

2005 సం||లో తిరిగి హైకోర్టుకి వెళ్ళారు. రైతుల పిటీషన్ ను కోర్టు పరిగణలోకి తీసుకొని భూములు సాగుదార్లవా? కావా? అని సర్వే జరిపి ఎవరి భూములైతే వారికి అప్పగించాలని గుంటూరు జిల్లా జాయింట్ కలెక్టర్ ను ఆదేశించింది. సర్వే జరిపి సాగుదార్లకు పట్టాలు ఇవ్వవలసిందిగా అమృతలూరు రెవిన్యూ అధికారిని 12-6-09న జాయింట్ కలెక్టర్ ఆదేశించారు. భూముల సర్వే జరగకుండా దేవస్థానం వారు, కమీషనర్ సెటిల్మెంట్ హైద్రాబాద్ డైరెక్టర్ స్టే విధించారు. మూడు సంవత్సరాల తర్వాత (2012లో) డైరెక్టర్ ఆఫ్ సెటిల్మెంట్ కోర్టు భూములు దేవస్థానానికి చెందినవని, వాటిని రికార్డు పూర్వకంగా భద్రపర్చాలని ఆదేశించింది. హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం భూముల సర్వేకి దేవాదాయశాఖ వారు ఎందుకు అడ్డుపడ్డారు? సర్వే జరిపితే రైతులకు అనుకూలంగా తీర్పు వస్తుందనేకదా?! భూములు సర్వేజరిపి డైరెక్టర్ ఆఫ్ సెటిల్మెంట్లు కోర్టు తీర్పు యిచ్చి ఉంటే బాగుండేదనే అభిప్రాయం వ్యక్తమౌతున్నది.

దేవాదాయశాఖ అండతో ఆ గ్రామాలకు చెందిన కొందరు డబ్బుగల స్వార్థపరులు రైతుల భూములపై కన్నేసి ఉన్నారు. దేవాదాయశాఖ అధికారులు, స్వార్థపర డబ్బుగల పోలీదారులు సమన్వయంతో రైతులకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూ వచ్చారు. డైరెక్టర్ ఆఫ్ సెటిల్మెంట్ కోర్టు ఆదేశాలను అవకాశంగా తీసుకొని తమతో లాలూచీపడినవారికి భూములు కట్టబెట్టేందుకు దేవాదాయశాఖ అధికారులు 17-2-2012న భూముల వేలంపాటకు సిద్ధమయ్యారు. దీంతో సాగురైతులు ల్యాండ్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ కోర్టు నుండి పాటల నిలుపుదల ఉత్తర్వును ఆదోజ తీసుకొచ్చారు. కోర్టు ఉత్తర్వులు ఆలస్యంగా అందినవని, అప్పటికే 7 బిట్ల పాటలు పూర్తి అయి డబ్బు జమ చేసుకోవటం జరిగిందనిచెప్పి, మిగతా రెండు బిట్ల పాటలను రద్దు చేశారు. హైకోర్టు ఎటువంటి మినహాయింపులు లేకుండా మొత్తం భూముల పాటలు రద్దు చేయమంటే అందుకు విరుద్ధంగా దేవాదాయశాఖ అధికారులు వ్యవహరించారు.

ఏడు విభాగాలకు చెందిన 35 ఎకరాలకు పాటలు పూర్తైనవని చెప్పిన అధికారులు ఆ భూములను మాత్రం పోలీ పాటదారులకు అప్పగించలేదు. అందుకు కోర్టు స్టే అడ్డుగా ఉండటమే కారణం! దీంతో

పాటదారులను రంగంలోకి దింపారు. ‘భూములన్నా అప్పగించండి లేదా మా డబ్బులన్నా తిరిగి ఇవ్వండి’ని స్వార్థపర పాటదారులచే దేవాదాయశాఖ అధికారులకు నోటీసులు పంపేలా చేశారు. అధికారుల సూచనమేరకే స్టే రద్దు చేయమని హైకోర్టులో పిటీషన్ వేశారు. దీనిపై తీర్పు ఇవ్వవలసిందిగా సి.సి.ఎల్.ఎ కమీషనర్ ని హైకోర్టు ఆదేశించింది. స్టే ఉత్తర్వులు రద్దుచేస్తూ పోలీ పాటదారులకు భూములు స్వాధీనపర్చవలసిందిగా 19-7-13న సిసిఎల్ఎ కమీషనర్ ఆదేశాలు యిచ్చారు. స్టే రద్దును వ్యతిరేకిస్తూ 26-7-2013న సాగురైతులు హైకోర్టుకి వెళ్ళగా, పిటీషనర్లు ఆనాటికి పొలంలో ఉంటే యధాతథస్థితిని కొనసాగనివ్వాలిందిగా ఉత్తర్వులు ఇచ్చింది. అప్పటికి సాగుదార్లే భూమిలో ఉన్నందుకు స్టాటస్ కో ఉత్తర్వులు అమల్లోకి వచ్చాయి.

సాగురైతులను భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టటమే ధ్యేయంగా పెట్టుకొన్న దేవాదాయశాఖ అధికారులు, పాటపాడిన పోలీదారులను భూముల్లోకి వెళ్ళనీకుండా రైతులు అడ్డుకొంటున్నారని, దౌర్జన్య చర్యలకు పాల్పడు తున్నారని అందువలన పాటదారులకు రక్షణ కల్పించ వలసిందిగా తెనాలి డియన్ పికి, గుంటూరు ఎస్ పికి, దేవాదాయశాఖ ఏసీకి గుంటూరు దేవాదాయశాఖ ఉత్తర్వులు జారీచేసింది. దేవాదాయశాఖ ఆదేశాలు అమలు జరపటంలేదంటూ పోలీదారులు హైకోర్టులో పిటీషన్ వేయగా దేవాదాయశాఖ ఉత్తర్వులు అమలు జరపాలని తెనాలి డియన్ పికి, ఎస్ పికి, దేవాదాయశాఖ ఏసీకి 6-8-14న హైకోర్టు ఉత్తర్వులు యిచ్చింది.

హైకోర్టు పరస్పర విరుద్ధ తీర్పులను, దేవాదాయ శాఖ అధికారుల పక్షపాతాన్ని, స్వార్థపర పోలీదారుల దుశ్చర్యలను ఎదుర్కొంటూనే రైతులు తమ భూములలో సేద్యం చేస్తూనే వస్తున్నారు. 2014 సం||లో కూడా పంటలు వేశారు. అయితే కోర్టు తీర్పుని అవకాశంగా తీసుకొని సాయుధ పోలీసుల పహారాలో దేవాదాయ శాఖ అధికారులు దౌర్జన్యంగా రైతులు వేసిన పంటను కోయించి పోలీ పాటదారులకు అప్పగించటం ద్వారా తమ కుమ్మక్క వ్యవహారాన్ని బహిగతపర్చుకొన్నారు.

మొత్తం భూమి తమ ఆధీనంలో ఉందని చెబుతున్న దేవాదాయశాఖ, ఏసీ ఆధ్వర్యములో పోలీదారులకు అప్పగించిన 35 ఎకరాలను మినహాయించి 12.17 (తరువాతి 7వ పేజీలో)

నయా ఉదారవాద విధానాలను తిరస్కరించిన గ్రీకు ప్రజలు

2008 ఆర్థిక సంక్షోభంనాటినుండి యూరోపియన్ యూనియన్(ఇయు) యూరపు దేశాలలో అమలు జరుపుతున్న పొదుపు చర్యలను తిరస్కరిస్తూ జూలై 5 నాడు జరిగిన ప్రజాభిప్రాయసేకరణలో గ్రీకు ప్రజలు ‘వద్దు’ అని మూడింట రెండువంతులు ఓటు చేశారు.

ఇయు, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం, గ్రీకు పాలక వర్గాలూ సాగించిన బెదిరింపులను ఖాతరు చేయకుండా గ్రీకు కార్మికవర్గం చూపిన రాజకీయ ధైర్యమిది. ఇయు ఆదేశిత పొదుపు చర్యలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీకు రాజధాని ఏథెన్స్‌లో జూలై 3న బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనద్వారానూ, జూలై 5న రిఫరెండంద్వారానూ గ్రీకు కార్మికవర్గం తన కృతనిశ్చయాన్ని వ్యక్తంచేసింది. పొదుపు చర్యల మూలంగా ఉద్యోగాలు కోల్పోయిన యువత “వద్దు” అని ఓటు చేసింది. గ్రీసులోని 13 పరిపాలనా ప్రాంతాలలోనూ ఓటింగు సరళి ఇదేవిధంగా వుంది.

గ్రీసు చరిత్రకలూ, దీవీలూ “అవును” కు ఓటు చేయమనీ, లేదంటే దేశం దివాళాతీస్తుందనీ చెబినిల్లు కట్టుకుని ప్రచారం చేశాయి. “వద్దు”కు ఓటు చేస్తే ఇక గ్రీసుకు రుణాలిచ్చేది లేదనీ, యూరో కరెన్సీ జోనునుండి బహిష్కరిస్తామనీ జర్మనీ బెదిరించింది. ఏడేళ్లపాటు అధికారాన్ని చెలాయించి ఇప్పుడు రిటైరైన సైనికాధికారులు సిప్రాస్‌ను సోఫలిస్టు అరాచక వాదంటూ విమర్శించి “అవును” కు ఓటుచేయమని ప్రజలకు చెప్పారు. లేదంటే గ్రీసు ప్రజల జీవితం కడగండ్లపాలవుతుందని భయపెట్టారు. అయినా 61 శాతం ఓట్లు “వద్దు” కే పడ్డాయి.

ఆర్థిక సంక్షోభం నుండి బయటపడటానికి తాము గ్రీసుకు మరో విడత “సహాయం” అందించాలంటే గ్రీసు మరిన్ని పొదుపు చర్యలను అమలుచెయ్యాలని ఇయు, యూరోపియన్ సెంట్రల్ బ్యాంక్ (ఇసిబి) అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి (ఐఎంఎఫ్)లు షరతు విధించాయి. (వీటిని త్రయం అని పిలుస్తున్నారు) వీటిని అమలుచెయ్యాలా లేదా అన్న అంశంపై ప్రధాని సిప్రాస్ ప్రజాభిప్రాయాన్ని (రిఫరెండం) కోరాడు. దీనికి స్పష్టమైన మెజారిటీతో “వద్దు” అని ఓటు రావటాన్ని అర్థంచేసుకోవాలంటే, పొదుపు చర్యలు గ్రీసు ప్రజల జీవితాలను ఎంత భిన్నాభిన్నం చేశాయో తెలియాలి.

24 ఏళ్ల స్పెఫనోస్ రసాయన శాస్త్ర విద్యార్థి. అతని తల్లి వారానికి 30 గంటలు సూపర్ మార్కెట్లో పనిచేస్తే నెలకు 360 యూరోల వేతనం వస్తుంది. అతని తండ్రి బస్ డ్రైవరు. గతంలో వెయ్యి యూరోలకు పైగా జీతం వచ్చేది. పొదుపు చర్యలతో అది 600 యూరోలకు తగ్గిపోయింది. వారికున్న రెండుగదుల అపార్టుమెంటుకు నెలకు 270 యూరోలు ఆస్తిపన్ను కట్టాలి. స్పెఫనోస్ చదువు ఆగిపోయింది. తల్లితండ్రుల ఆదాయంతో కుటుంబం కనాకష్టంగా నడుస్తున్నది.

ఎలెన్ ఉపాధ్యాయురాలు. పొదుపు చర్యల్లో భాగంగా ఉద్యోగం కోల్పోయింది. ఎంప్లాయిమెంటు శాఖకు చెబితే నెలకు 360 యూరోలు నిరుద్యోగభృతిగా యిస్తున్నది. ఇందులో 270 యూరోలు ఇంటి అద్దెకు కట్టాలి. ఆమె జీవిత భాగస్వామి నిరుద్యోగి. “నా తల్లి కొంత డబ్బు పంపుతుంటే నెట్టుకొస్తున్నాము” అన్నారు. “ఉన్నంతలో ఒకరికొకరు సాయపడటంవల్ల బ్రతికి వుంటున్నాము. లేదంటే యువతకు మరో ఆసరా లేదు” అని చెప్పారు.

అలాగే క్రిస్టోస్ ఒక ప్రైవేటు స్కూలు ఉపాధ్యాయుడు. పొదుపు చర్యలతో అతని వార్షిక వేతనం 16వేల యూరోల నుండి 6 వేల యూరోలకు తగ్గింది. తల్లి అనారోగ్యానికి వైద్యంకోసం 250 యూరోలుపోగా, తిండికి ఇంటి అద్దెకు మిగిలేది 250 యూరోలు.

24 ఏళ్ల సెలనీ క్రీటు దీవినుండి ఏథెన్స్ నగరానికి చేరిన కార్మికురాలు. ఉద్యోగంపోగా, వీధుల్లో సిమ్ కార్బులమ్మి నెలకు 400 యూరోలు సంపాదిస్తున్నది. దీనిలోనే అన్ని ఖర్చులూ సాగక తల్లిని అడగాల్సి వస్తున్నది. రిఫరెండంలో ఓటు చెయ్యాలంటే క్రీటు దీవికి వెళ్లే డబ్బు లేక ఓటు వేయలేదు. “వద్దు”కే ఓటు చేసి వుండేదాన్నని చెప్పింది.

పొదుపు చర్యల ఫలితంగా గ్రీసులో నిరుద్యోగం 25 శాతానికి చేరింది. యువతలో నిరుద్యోగం 60 శాతానికి చేరింది. యువత తమ తల్లిదండ్రులతో కలిసి జీవిస్తున్నందున బ్రతకగలుగుతున్నారు. ఈ దుర్భర పరిస్థితి ఎందుకు, ఎలా ఏర్పడింది?

‘2001లో ఇయులో చేరేందుకు అర్హత సంపాదించడానికి గ్రీసు గణాంకాలను తప్పుగా చూపించింది. దీనితో బ్యాంకులు గ్రీసుకు ఉదారంగా రుణాలిచ్చాయి; ఈ అప్పుచేసి పప్పుకూడు వ్యయంతో

గ్రీసు దివాళా తీసింది. వృధా ఖర్చులతో గ్రీసు అప్పులు తిరిగి చెల్లించలేకపోతోంది’ - ప్రస్తుత సంక్షోభానికి నిదనంతా గ్రీసుపై మోపుతూ సాగుతున్న ప్రచారమిది. అబద్ధాల పుట్టు యిది. ఈ ప్రచారకర్తలే గ్రీసును దివాళా తీయించారు.

ఒక మంచి కూడలిలో బాగా వ్యాపారం చేస్తున్న రెస్టారెంటుపై ధనమథాంధుడి కన్ను పడిందనుకోండి. రౌడీలను పంపి అల్లరి చేయిస్తాడు. వీలయితే ఒక కస్టమర్‌ను హత్యచేస్తాడు. పోలీసు కేసులతో వ్యాపారం ఆగిపోయి యజమాని ఇబ్బందుల్లో పడతాడు. అప్పుడు ఉదారంగా అప్పు ఇస్తాడు. అకౌంట్లు చూస్తారంటూ తన మనుషులను పెడతాడు. చివరకు వ్యాపారాన్ని ఆక్రమించి యజమానిని బయటకు నెడతాడు. గ్రీసులో జరిగిందిదే.

2008 నాటి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానపు సంక్షోభంతో ఇది మొదలయింది. ఈ సంక్షోభంతో సామ్రాజ్యవాద దేశాల బ్యాంకులు దివాళా తీసాయి. అమెరికా బాండ్లను కొన్న గ్రీసు బ్యాంకుల ఆస్తులు కరిగిపోయాయి. దీనితో 3 వేల కోట్ల డాలర్ల గ్రీసు ప్రజల ధనాన్ని గ్రీసు బ్యాంకులకిచ్చి వాటిని బయట పడవేసింది గ్రీసు ప్రభుత్వం. గ్రీసు ప్రభుత్వం అప్పులు చెయ్యాలన్న స్థితిలో పడింది. సామ్రాజ్యవాద దేశాల సంక్షోభాన్ని ఇతర దేశాలపై మోపే చర్యల్లో భాగంగా వడ్డీరేట్లు పెంచటం మొదలుపెట్టాయి. దీనితో గ్రీకు ప్రభుత్వం చేసిన అప్పులకు 2009-10లో వడ్డీ చెల్లింపులు మూడురెట్లు పెరిగాయి. దీనితో ప్రభుత్వం నిధులు లేక ఆర్థికంగా కుప్పకూలే స్థితిలోపడింది. దీనితో ఒయు, ఇసిబి, ఐఎంఎఫ్‌ల త్రయం ముందుకొచ్చి సంక్షోభం నుండి బయటపడ వేస్తామంటూ 11వేల కోట్ల డాలర్ల రుణమిచ్చాయి. ఈ అప్పులపై బాండ్లు వ్రాసిన బ్యాంకులకు రెండేళ్లలో 50 శాతం ఆదాయం వచ్చింది. దీనితో 2012లో మళ్లీ మరో ద్రవ్య సహాయాన్ని “త్రయం” ప్రతిపాదించింది. దీనికి పెట్టిన షరతులకు గ్రీకు ప్రధానమంత్రి అంగీకరించలేదు. దీనితో బ్యాంకులన్నీ కలిసి అతన్ని పదవీచ్యుతిష్టి చేశాయి; ఇసిబికి వైస్‌చైర్మన్‌గా వున్న వ్యక్తిని ప్రధానిగా ప్రతిష్ఠించాయి. ఎన్నికల వంటివి లేకుండానే ప్రభుత్వాన్ని విదేశీ బ్యాంకులు మార్చివేశాయి. ఇది ప్రజాస్వామ్యపు అసలు స్వభావం. ఆవిధంగా బ్యాంకులు మళ్లీ సహాయం పేరిట గ్రీసును అప్పుల ఊబిలోకి నెట్టాయి. గ్రీసు స్థూలజాతీయ ఉత్పత్తికి అప్పు నిష్పత్తి 180 శాతానికి చేరింది.

ఈ “సహాయం” ఉదారంగా వచ్చిందేమీకాదు. దీనితో పాటు కఠిన షరతులు వచ్చాయి. గ్రీసు ప్రభుత్వానికున్న లాభదాయక ఆస్తులను గుత్తపెట్టుబడికి అమ్మివేయాలి. ప్రభుత్వరంగసంస్థల ప్రైవేటీకరణ జరగాలి. నీరు, విద్యుత్తు, పోస్టాఫీసులు, విమానాశ్రయాలు, జాతీయ బ్యాంకులు, టెలిఫోన్లు, రేవులు (ఓడల రవాణాలో గ్రీకు మొదటి స్థానంలో వుంది) రేడియో, టెలివిజన్‌లు ప్రైవేటీకరణకు గురయ్యాయి.

“త్రయం” ఇక్కడితో ఆగలేదు. ప్రభుత్వ విధానాలను నిర్దేశించటం మొదలుపెట్టాయి. సైనికవ్యయం తగ్గిస్తామంటే వద్దని మోకాలడ్డాయి. ధనాఢ్య వర్గాలపై పన్ను వేస్తామంటే ససేమిరా కుదరదని సమాధానం. దీనితో ప్రభుత్వ ఆదాయం తగ్గిపోయింది. అప్పు పెరిగి పోయింది. ‘ఖర్చు తగ్గించుకోండి, పన్నులు పెంచండి’ అని సూచన. ఉదాహరణకు పెన్షన్ చెల్లింపులను సగానికి తగ్గించారు. అమ్మకం పన్నును 20 శాతం పెంచారు. వీటినే పొదుపు చర్యలు అంటారు. దీనితో ప్రజల ఆదాయంనుండి ప్రభుత్వానికి చేరి అక్కడి నుండి విదేశీ అప్పులకు చెల్లింపులు సాగాయి. ప్రజల నిజ ఆదాయం తగ్గి, అమ్మకాలు తగ్గిపోయి, ఆర్థిక మాంద్యానికి గ్రీకు వ్యవస్థ గురైంది.

ఇది గ్రీసు అనుభవం. ఇయు, ఇసిబి, ఐఎంఎఫ్‌ల త్రయం గ్రీసును అప్పుల ఊబిలోకి పడద్రోసి, సహాయం పేరిట దేశ ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థను తమ కబంధ హస్తాల్లో బంధించాయి. ఈ క్రమంలో 37 లక్షల గ్రీసు కుటుంబాలు ఒక్కొక్క దానినుండి దాదాపు 17 వేల యూరోల లెక్కన 6500 కోట్ల యూరోలను ద్రవ్య గుత్తపెట్టుబడిదారులు దండుకున్నారు. ఒక్క గ్రీసేకాదు. పొదుపు చర్యలనమలు జరిపిన స్పెయిన్, పోర్చుగల్, ఇటలీ, ఐర్లాండు తదితర దేశాలన్నీ ఇదే స్థితిలో వున్నాయి.

2009 నుండి గ్రీకు ప్రజలు పొదుపు చర్యలకు ఆందోళనల ద్వారా, సార్వత్రిక సమ్మెల ద్వారా తమ వ్యతిరేకతను తెలుపుతూ వచ్చారు. వారి పోరాట వార్తలను “జనశక్తి” వివరిస్తూ వచ్చింది. గ్రీకు పాలకవర్గ

పార్టీలైన ఎన్‌డి, పసోకిలు ఫాశిస్టు నిర్బంధకాండను సాగించి పొదుపు చర్యలను అమలు జరిపారు. దేశాన్ని దివాళాస్థితికి చేర్చారు. సామ్రాజ్యవాదుల పాదాక్రాంతం చేశారు.

ఈ స్థితిలో సిరైజుపార్టీ రంగప్రవేశం చేసింది. పొదుపు చర్యలను విమర్శిస్తూ ప్రచారానికి దిగింది. గ్రీకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ 1956లో కృశ్చెవ్ రివిజనిస్టు పంథాను చేపట్టింది. ఇది 1968లో రెండుగా చీలింది. ఒకటి యూరో కమ్యూనిజాన్ని సమర్థించేదిగా వుండగా, రెండవది ట్రెజెవ్ సమర్థక పార్టీగా వుండేది. యూరో కమ్యూనిస్టు భాగంనుండి సిరైజా వుట్టింది. అది సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ. మితవాద అవకాశవాదపంథాను కలిగివుండి, పెటిబూర్జువా వర్గస్వభావం కలిగివుంది. సాంఘికరంగంలో అది ఫాసిస్టు వ్యతిరేక పార్టీగా వుంది. దాని ప్రకటనల్లో వైరుధ్యాలూ, అసంబద్ధతలూ వుంటూ వచ్చాయి. ఎన్నికల్లో సిరైజా పార్టీ గెలిచింది. బూర్జువా పార్టీ అనెల్‌తో కలిసి మిశ్రమ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. సిప్రాస్ ప్రధానమంత్రి అయ్యాడు.

సిరైజా పార్టీని గెలిపించటంద్వారా గ్రీకు ప్రజలు త్రయం అమలుజరిపిస్తున్న పొదుపు చర్యలనూ, గ్రీకు పాలకవర్గాలు అమలుచేస్తున్న నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను తిరస్కరించారు. ఇంతేకాక గ్రీకు సామాజిక జీవనాన్ని ఫాసిస్టు పద్ధతిలోకి మలిచేందుకు పాలకపార్టీ సాగించిన ప్రయత్నాలను గ్రీకు ప్రజల తిరస్కరణగా కూడా సిరైజా గెలుపును పరిగణించాలి.

సిప్రాస్‌కుగానీ, సిరైజాపార్టీ నాయకత్వానికిగానీ సామ్రాజ్యవాదంపై గ్రీకు రాజకీయ, ఆర్థిక, సైనిక పరాధీనతను తొలగించే కార్యక్రమంలేదు. బ్యాంకు త్రయం నుండి తీవ్ర పొదుపు చర్యలు అమలు జరపమని వస్తున్న ఒత్తిడిని కొంత తగ్గించే ప్రయత్నాలు మాత్రమే చేశారు.

త్రయం సిప్రాస్ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి పెంచింది. సిప్రాస్‌ది వామపక్ష అరాచకవాదమనీ, అది గ్రీసును సర్వనాశనం చేస్తుందనీ ప్రచారం చేశారు. ఐదు నెలలు అధికారంలోవున్న సిప్రాస్ పొదుపు చర్యలపై రిఫరెండంను కోరాడు. త్రయంతో బేరసారాలాడేందుకు రిఫరెండంను వినియోగించుకోగలనని ఆశించాడు. రిఫరెండంకు ముందుఇచ్చిన ఉపన్యాసంలో “అవును”కు ఎక్కువ ఓట్లు వస్తే తాను రాజీనామా చేస్తాననీ, పాలక పార్టీలు ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచి పొదుపు చర్యలు అమలు చేసేందుకు సహకరిస్తాననీ చెప్పాడు. “వద్దు”కు ఎక్కువ ఓట్లు వస్తే పొదుపు చర్యల అమలు విషయంలో త్రయంతో బాగా బేరసారాలాడతాననీ ప్రకటించాడు.

అయితే మూడింట రెండువంతుల ఓటు “వద్దు” అని రావటంతో త్రయం, జర్మనీ, ఫ్రాన్సులతోపాటు సిప్రాస్ కూడా అప్రతిభులయ్యారు. “గ్రీసుకు స్థిరీకరణ కార్యక్రమం క్రింద నిధులిచ్చేందుకు చర్చలు జరపటానికి ఈ తీర్పుతో ఎలాంటి ప్రాతిపదిక లేకుండా పోయింద”ని జర్మనీ ఛాన్సెలర్ మెర్కెల్, ఫ్రాన్సు అధ్యక్షుడు హోలాండ్ సంయుక్తంగా ప్రకటించారు. ఇక గ్రీసుకు సహాయ మందించేది లేదని ఇయు ప్రకటించింది. పైకెంత భీకరంగా కన్పించినా గ్రీకు ప్రజల తీర్పు ఇతర యూరోపు దేశాల ప్రజలను ప్రభావితంచేస్తుందన్న భయం వారికి పట్టుకుంది.

సామ్రాజ్యవాదుల వాణి వాల్‌స్ట్రీట్ జర్నల్ తన సంపాదకీయంలో ఈ తీర్పుతో జర్మనీ గ్రీసుకు కొన్ని రాయితీలిస్తుందేమోనన్న భయాన్ని వ్యక్తం చేసింది. “వృద్ధి అనుకూల సంస్కరణలను ఆపేందుకు రుణగ్రస్త దేశాలు ఈ రాజకీయ భాక్‌మెయిలును వాడుకుంటా యన్నదే ఈ తీర్పు ఇస్తున్న సందేశం - దీని పర్యవసానంగా గ్రీకు సంక్షోభం పెరగటంకన్నా, యూరో జోన్‌నుండి గ్రీసు తప్పుకోవటంకన్నా ప్రమాదకరమైనది ఈ రాజకీయ జబ్బు వ్యాప్తి చెందటమే” అని వ్యాఖ్యానించింది. సామ్రాజ్యవాదుల భయాన్ని ఇది స్పష్టంచేసింది. ప్రజాతీర్పును పరిగణించి గ్రీసుకు ఏమాత్రం రాయితీ యిచ్చినా యూరపులోనూ, అమెరికాలోనూ కార్మికవర్గానికి బలం చేకూరుతుందన్న భయమే వారిని పీడిస్తున్నది.

మరోవైపున రిఫరెండంకు ముందు ఏథెన్స్‌లో జరిగిన ప్రజాప్రదర్శన చూసిన సిప్రాస్‌కు కాళ్లు వణికాయి. “యూరోజోన్ నుండి ఏ శక్తి గ్రీసును విడదీయలేదం”టూ బీరాలు పలికాడు. రిఫరెండం తర్వాత విజయోత్సవ సభలో “ఈ తీర్పు యూరపు నుండి గ్రీసు విడిపోవాలని యిచ్చిన తీర్పు కాదు. ఒక ఒప్పందానికి జరిగే చర్చలకు బలాన్నిచ్చే తీర్పు మాత్రమే” అని సిప్రాస్ వ్యాఖ్యానించాడు. ఒకవైపున త్రయం, రెండవ వైపున సిప్రాస్ ప్రజల తీర్పుకు

భీతిచెందటమే వారి మధ్య రాజీకి దారితీసింది.

సిప్రాస్ ప్రభుత్వం గతంలో పొదుపు చర్యలు అమలుజరిపిన పాలకవర్గ పార్టీలతో చర్చలు జరిపాడు. దీనిని “జాతీయ ఐక్యతా” ప్రభుత్వ ఏర్పాటుగా చెప్పుకున్నాడు. జనం తీర్పుకు భిన్నంగా త్రయం షరతులను అమలుపరిపే దిశగా అడుగులు వేశాడు.

జూన్ 13న జరిగిన 19 దేశాల యూరోజోన్ సమావేశంలో సిప్రాస్ “ఒక గౌరవప్రద రాజీకారకు చర్చలు ప్రారంభిద్దామ”ని కోరాడు. కానీ యూరోజోన్ నాయకులు చర్చలకు సమయమాసన్నం కాలేదనీ, సిప్రాస్ ప్రభుత్వం సంస్కరణ చట్టాలను తక్షణమే చేయాలనీ చెప్పారు. ‘రాయిటర్’ కథనం ప్రకారం విలువ ఆధారిత పన్ను సవరణలు, పెన్షన్ పద్ధతికి సవరణలు మొదలైనవి ఈ సంస్కరణల చట్టాల్లో వున్నాయి. మరో మూడు సంవత్సరాలకు ఆర్థికసహాయం కొరకు సిప్రాస్ పెట్టుకున్న అర్జీని ఆమోదించిన ఇసి, గత షరతు లన్నింటినీ సిప్రాస్ అంగీకరించాడని తెలుపుతూ అయినా చర్చలు జరపటానికి గ్రీసు ప్రభుత్వంపై మాకు విశ్వాసం ఏర్పడాలని చెప్పింది. అలా విశ్వాసం ఏర్పడాలంటే జూలై 20 లోపుగా గ్రీకు పార్లమెంటు సంస్కరణ చట్టాలను ఆమోదించాలని తెలిపింది. దీని అమలు ఆలస్యమైతే యూరోజోన్ నుండి గ్రీసు తాత్కాలికంగా తప్పుకోవటాన్ని అంగీకరించబోమనీ, ఎందుకంటే అది చట్టవిరుద్ధమని ఇసి ఉపాధ్యక్షుడు తెలిపాడు. (ది హిందూ, 13-7-2015)

పరిస్థితి ఒక స్థితికి చేరింది. పొదుపు చర్యలను వద్దని తీర్పు యిచ్చిన గ్రీకు ప్రజలను అవమాన పరచటం కోసం గతంకంటే ఎక్కువ షరతులు విధించటం ద్వారా, ఇతర యూరపు దేశాల ప్రజలు గ్రీకు “తిరుగుబాటు”ను అనుసరించకుండా చేయటం లక్ష్యంగా ఇసి వ్యవహరించింది. అదే సమయంలో యూరో కరెన్సీ జోన్ నుండి గ్రీసు బయటకు పోకుండా ఆశలు పెడుతున్నది. సంస్కరణ చట్టాలు చేస్తే వెంటనే 7 వేల కోట్ల యూరోలిస్తాననీ, ఆగస్టు నాటికి మిగిలిన 13వేల కోట్ల యూరోలిస్తాననీ గ్రీకు ఆర్థికవ్యవస్థ దివాళా తీయకుండా రక్షిస్తానని చెబుతున్నది.

గ్రీకు ప్రజలపై పొదుపుచర్యల దాడి కొనసాగించే వంచనలో సిప్రాస్ పైచేయి సాధిస్తాడా లేదా అన్నది వేచి చూడాలి. ఈ క్రమంలో సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య వైరుధ్యాలు ఎలా బయటపడబోతున్నాయో కూడా చూడాలి. ప్రస్తుతానికి వారి మధ్య రాజీయ ప్రధానంగా కనిపిస్తున్నా, గ్రీసును దోపిడీ చేసిన సామ్మూల్ వాటాల కోసం అవి ఘర్షణ పడతాయి.

గ్రీకు ప్రజలు సాహసోపేతంగా పొదుపుచర్యలు వద్దని తీర్పునిచ్చారు. కానీ సిప్రాస్‌పై ప్రజలు పెట్టుకొన్న భ్రమలు బ్రద్దలయ్యాయి. అతని వంచన తేటతెల్లమైంది. వారెంత స్పష్టమైన తీర్పుచ్చినా, గ్రీకు పాలకవర్గాలు దానిని పెనంపై వేగటమా లేక పొయ్యిలో కాలటమా అన్న స్థితికి దేశ ప్రజలను దిగజార్చాయి.

పాలకవర్గ మురాలు ప్రజల ఆకాంక్షలకు, ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించలేవనీ, వారు చూపే ప్రత్యామ్నాయాలు నిజమైన ప్రజా ప్రత్యామ్నాయాలకావనీ, దోపిడీ పీడనలకు నగిషీలు చెక్కేవననీ, శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలద్రోసి సోఫలిస్టు వ్యవస్థ నిర్మాణానికి వూసుకోవటమే పరిష్కారమనీ గ్రీకు ప్రజల అనుభవం మరోసారి తెలిపింది.

సిప్రాస్ ప్రభుత్వ వంచన, ప్రజల తీర్పు ఒక అనుకూల పరిస్థితిని తెచ్చాయి. మార్క్సిస్టు, లెనినిస్టు శక్తులు ఐక్యమై గ్రీసులోని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శక్తులనూ, ఫాసిస్టు వ్యతిరేక శక్తులనూ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల వ్యతిరేక వేదికపై సమీకరించాలి. ఆ విధంగా గ్రీకు ప్రజల సంఘటిత వర్గపోరాటాలను పురోగమింపజేయాలి. ★

Read !
Subscribe!!

*Organ of Central Committee
of CPI (ML)*

రాజకీయ తీర్మానం

వివిధ దేశాలను విభిన్న స్థాయిలలో తాకిన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం పునరావృత స్వభావం కలిగి ఉండి, గత దశాబ్దపు మధ్య ఏర్పడిన సాంస్కృతిక సంక్షోభానికి కొనసాగింపుగా ఉంది. పెట్టుబడికి, శ్రమకు మధ్య; వివిధ సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య; సామ్రాజ్యవాదానికి, ప్రపంచ పీడిత ప్రజలకు, దేశాలకు మధ్య గల అన్ని మౌలిక వైరుధ్యాలు ఈ సంక్షోభం ఫలితంగా మరింత తీవ్రతరమవుతున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఆర్థిక క్షీణతలో ఉన్నాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు పారిశ్రామికాభివృద్ధిరేటు సున్నాగా నమోదయింది. అక్కడ 73% శ్రామిక కుటుంబాలు ఆహార సరఫరా పథకాల మీద ఆధార పడవలసి వస్తున్నది. ప్రతి నలుగురిలో ఒకరు నిరుద్యోగిగా ఉన్నారు. జపాన్‌లో ఆర్థిక పరిస్థితి మరింత దిగజారింది. యూరోపియన్ యూనియన్‌లోని పలుదేశాలు గ్రీసు, స్పెయిన్, పోర్చుగల్, ఇటలీ, ఐర్లండు ఇప్పటికీ ఆర్థిక మాంద్యానికి గురికాగా బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, బెల్జియం ఇంకా ఇతర దేశాల పరిస్థితి దానికి చేరువగా ఉన్నది.

బూర్జువా ఆర్థికవేత్తలేమంటున్నారంటే ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు నాయకత్వం వహిస్తున్నవాళ్ళు 2008 కంటే ముందు ఉన్న ఆర్థిక పరిస్థితికి తీసుకు రావటానికి చాలా సమయం తీసుకుంటారనీ, సాధ్యమైతే అప్పుడు మరల కోలుకోవడం ప్రారంభిస్తారనీ అంటున్నారు.

సామ్రాజ్యవాదపు శిబిరం యొక్క ఆశలన్నీ బ్రెజిల్, ఇండియా, చైనా దేశాలపైనే ఉన్నాయి. వీటిని వాళ్ళు అభివృద్ధి ఇంజన్లుగా పిలుస్తున్నారు. తద్వారా వాళ్ళ ద్రవ్యపెట్టుబడికి లాభాలు చేకూర్చేవాటిగా మార్చి, వాటి ఆర్థిక వ్యవస్థలను కుప్పగొల్పదలుచుకున్నారు.

ఈ సంక్షోభపు భారమంతా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల శ్రామికుల మీద, పీడిత ప్రజారాశుల మీదే పడుతున్నది. యూరప్‌లో కార్మికుల తొలగింపు, వేతనాలు తగ్గించటం, ఉద్యోగాలలో అనిశ్చితి మొ॥ విధానాలతో లాభాలను పెంచుకునే విధానాలను అనుసరిస్తున్నారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా వలస శ్రామికులు అందరికంటే నిక్కష్టంగా దోపిడీకి గురి అవుతున్నారు. దీనికి తోడు వారు జాతి వివక్షతకూ గురౌతున్నారు. స్థానికంగా వున్న శ్రామికులకు శత్రువులుగా చిత్రీకరించ బడుతున్నారు. వాస్తవమేమంటే గుత్తపెట్టుబడి తన సంపదను పెంచుకునేందుకు వలస కార్మికులను అత్యంత తక్కువ వేతనాలతో నియమించుకుంటూ, ఆ విషయాన్ని మరుగుపరుస్తూ వీరివల్లే నిరుద్యోగం ఉత్పన్నమౌతోందన్న భావనను స్థానికుల్లో కలిగిస్తోంది. యూరప్‌లో నయా నాజీశక్తులు పాలకవర్గాల మద్దతుతో వలస వ్యతిరేక భావోద్వేగాలను విద్వేషాల స్థాయికి తీసుకువెళ్ళటానికి, భౌతిక దాడులు చేయటానికి పూనుకుంటున్నాయి.

ఆర్థిక సంక్షోభం, శ్రామికులపై తీవ్రమైన దోపిడి, అణచివేత, సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ, జోక్యం, దోపిడి, యుద్ధం మొదలైనవి లక్షలాది ప్రజలను సామూహిక వలసలకు నెడుతున్నాయి. వారు యుద్ధా న్నుండి, హింసనుండి, కష్టాలనుండి తప్పించుకుని ఒక మెరుగైన భవిష్యత్తు కోసం తమ దేశాన్ని వదిలి వలసబాట పడుతున్నారు. ఈ ప్రయత్నంలో సరిహద్దులు మూసివేయబడటంతో వందలాదిమంది సరిహద్దు దాటే ప్రయత్నంలో ప్రాణాలొదులుతుంటే, వేలాదిమంది సముద్రజలాల్లో శవాల్నై తేలియాడుతున్నారు. ఈ అవాంతరాలన్నీ దాటి ఒకవేళ వారు తమ ప్రయత్నంలో విజయం సాధించినా, ఆ వెళ్ళిన దేశంలో క్రూరమైన అణచివేతకు, దోపిడీకి గురవుతున్నారు. ఏ సామ్రాజ్యవాద దేశమైతే తమ దేశాన్ని నాశనం చేసి, తాము వలసపోవటానికి కారణమైందో, అవే శక్తులు తమను దూషిస్తూ నీచంగా చూస్తున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో గుత్త ఆర్థిక సంస్థలు ప్రజానిధులను స్వాహా చేయటంవల్ల విద్య, వైద్యం, గృహకల్పన మొ॥ సామాజిక విషయాలకు బడ్జెట్‌లో తీవ్రమైన కోత విధించబడుతోంది. చాలా దేశాలు ఉద్యోగ విరమణ వయసు పెంచి, వేతనాలు తగ్గించి, పనిగంటలను పెంచాయి.

అనివార్యమైన ఈ సంక్షోభం ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాదశక్తులు తీవ్రమైన దోపిడీ, అణచివేతలను ప్రజలపై ప్రయోగిస్తున్నాయి. పౌర ప్రజాస్వామ్య హక్కులపై తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తూ క్రమంగా వాటిని హరించివేస్తున్నాయి. యుద్ధం, ఉగ్రవాద బూచిలను చూపిస్తూ విశేషాధికారాలను చెలాయిస్తూ

2015 జూన్‌లో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి ఆమోదించినది

ప్రజల స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కును నిరాకరిస్తూ, వారిని కాలికింద తొక్కిపట్టి ఉంచటం నిత్యకృత్యమైంది.

తన సంక్షోభపు భారాన్ని ప్రజలపై, అణచబడ్డ దేశాలపై మోపటానికి ఇతర దేశాలపై తన ఆధిపత్యాన్ని శాశ్వతం చేసుకోవటానికి సామ్రాజ్యవాదం, ప్రత్యేకించి అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం చూస్తోంది. మిలటరీ బడ్జెట్టును విపరీతంగా పెంచింది. మిలటరీ కార్యకలాపాలను తీవ్రతరం చేస్తూ మూడవ ప్రపంచ దేశాలను బెదిరింపులకు గురిచేస్తోంది.

ఆఫ్రికా ఖండంలోని అపార వనరులను కైవసం చేసుకోవటానికి సామ్రాజ్యవాద శక్తులు పోటీ పడుతున్నాయి. దీనికొరకు అవి సూడాన్ వంటి దేశాల విభజనకు; దిగువ సహారా దేశాలలోని వివిధ జాతులు నడుమ పరస్పర కలహాలను ప్రేరేపిస్తున్నాయి; ట్యూనీసియా, ఈజిప్టులో తాము నియమించిన ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేసిన ప్రజలపై క్రూర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించటం వంటి చర్యలకు పాల్పడుతున్నాయి. ఆయా దేశాలలోని సారవంతమైన లక్షలాది ఎకరాల భూములు బహుళజాతి కంపెనీల వశంకాగా, అపారమైన ఖనిజ సంపదను ద్రవ్య పెట్టుబడి దిగమింగింది.

మూడవ ప్రపంచ దేశాలపై ఆధిపత్యం కొరకు మాత్రమేకాక యూరోప్ దేశాలను చమురు కొరకు తనపై ఆధారపడేట్లు చేసుకోవటానికి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి మధ్య ప్రాచ్యంలో ఇంధన వనరులపై అదుపు తప్పనినరైంది. అందువలనే ఆప్వనిస్తాన్, ఇరాక్, ఇరాన్, లిబియా, సిరియా, యెమెన్‌లు దురాక్రమణకు, దాడులకు గురయ్యాయి; అవుతూ వున్నాయి.

ప్రపంచాధిపత్యం కోసం చేసే ప్రయత్నంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఇతర సామ్రాజ్యవాద శక్తులతో తన వైరుధ్యాన్ని, శతృత్వాన్ని మరింత పదునెక్కిస్తోంది. సిరియాలో అమెరికా మిలటరీ జోక్యాన్ని రష్యా అడ్డుకుంటోంది. ఇది యూరోపులోని అమెరికా మిత్ర దేశాల మధ్య చీలికకు దారితీసింది. ఫ్రాన్సు, ఇజ్రాయిల్, సౌదీ అరేబియా, టర్కీ మాత్రమే అమెరికాకు వత్సానుగాఉండగా దాని మిత్రకూటమిలోని పలుదేశాలు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం గత సోవియట్ యూనియన్‌కు చెందిన మధ్య ఆసియా రిపబ్లిక్కులతో ఆర్థిక, సైనిక, రాజకీయ సంబంధాలను ఏర్పరచుకుంది. అది రష్యాను తూర్పు యూరప్ దేశాల నుండి, మధ్య ఆసియా రిపబ్లిక్కుల నుండి ఏకాకిని చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. మరోవైపు రష్యా ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ విధానం నుండి పశ్చిమదేశాల తరహాలోని గుత్తపెట్టుబడిదారీ నిర్మాణానికి మారిన ఫలితంగా ఏర్పడిన సంక్షోభాన్నుండి బయటపడిన తర్వాత అమెరికా సామ్రాజ్యవాద చొరబాట్లను అడ్డుకోవడం ప్రారంభించింది. ఇది అనేక విభేదాలకు కారణమైంది. అందుకు తాజా ఉదాహరణ ఉక్రెయిన్. సిరియాపై దురాక్రమణ దాడి సాగించాలనే అమెరికా ప్రతిపాదనను భద్రతా మండలిలో రష్యా వీటో చేసింది. రష్యాకున్న ఆర్థిక బలం, సహజసమరులు, సైనిక సంపత్తి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతో సరితూగ గలిగినందువల్ల అది ప్రపంచపటంపై ఒక ముఖ్య భూమికను పోషించ టానికి ఉవ్విళ్ళూరుతోంది.

ప్రపంచంలో అమెరికాకు దీటుగా శక్తివంతమైన పోటీదారుగా రష్యా తయారయ్యే అవకాశముండటం, పెట్టుబడిదారీ శక్తిగా ఎదిగిన చైనా పెరుగుతున్న తన ఆర్థికబలంతో అంతర్జాతీయంగా ప్రభావం చూపించటం - ఈ పరిస్థితిలో షాంఘై కో-ఆపరేషన్ ఏర్పాటులో చైనాతో చేతులు కలిపే రష్యా ప్రయత్నాలు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి కుసుకుపట్టనివ్వటంలేదు. దీనిని ఎదుర్కొని, తన ప్రపంచాధిపత్యాన్ని కొనసాగించటానికి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం దక్షిణాసియా దేశాలపై ప్రత్యేక దృష్టి సారిస్తోంది. అది ఆసియాలోను, పసిఫిక్ ప్రాంతంలోను తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించటానికి జపాన్, ఇండియా, ఆస్ట్రేలియాలను సమీకరించి, దానిని ‘కీలు’(పైవట్)గా పరిగణిస్తూ రష్యా చైనాల పరిధిని హిందూ మహాసముద్రానికి పరిమితం చేసింది.

అన్ని దేశాలలోని ప్రజలు తమ అసంతృప్తిని ప్రదర్శిస్తున్నారు. తమ సమస్యల పరిష్కారం కోసం వారు ప్రతిఘటిస్తున్నారు. ప్రపంచ వ్యాపితంగా శ్రామిక వర్గం కేవలం ఆర్థిక డిమాండ్ల సాధన కొరకు మాత్రమే కాక నిర్దిష్టమైన ప్రజాస్వామిక, రాజకీయ డిమాండ్ల సాధన కొరకు కూడా పోరాడుతున్నారు. ప్రజాందోళనల ఫలితంగా అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాలు,

ముఖ్యంగా లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో ప్రగతిశీలమైన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక విధానాలను కొంతమేరకైనా అమలుచేశాయి. కానీ సామ్రాజ్యవాద కుట్రలు, సంక్షోభాల వత్తిడి ఫలితంగా వాటిని కొనసాగించలేక పోయాయి. సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలకూ, కూహకాలకు లొంగిపోయాయి.

ట్యునీసియా, ఈజిప్టులలో ప్రజలు నిరంకుశాధి కారానికి, క్రూరత్వానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేసినప్పుడు అది సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంగా రూపు తీసుకుంది. ఈ తిరుగుబాటు విప్లవబాట పట్టకుండా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఇస్లాం మతతత్వ వాదులను ఉపయోగించుకోవటంతో పాటు సైనిక జోక్యం ద్వారా ఈ తిరుగుబాట్లను అణచివేయటానికి ప్రయత్నించింది. అయినప్పటికీ ఈ దేశాలలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజల ప్రతిఘటన పెరుగుతూనే ఉంది.

ప్రపంచంలోని ప్రజలెవ్వరూ తలవంచి బ్రతకటానికి సిద్ధంగా లేరు. వారు వారివారి సంస్థలను, పోరాటాలను పదునెక్కించుకుంటున్నారు. వారికి ఒక సరైన నాయకత్వం. అదీ ఓ సరైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం అవసరం. అది మాత్రమే వారి పోరాటాలను సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా, స్థానిక ప్రతిఘాత వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా దోపిడీ పీడనల నుండి మానవాళిని విముక్తి చేసేవిధంగా నడిపించగలదు.

జాతీయ పరిస్థితి

బిజెపి ప్రభుత్వం కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చి ఒక సంవత్సరం పూర్తయింది. ఎన్నికల ప్రచారం సందర్భంగా నరేంద్రమోడీ అభివృద్ధికి నమూనాగా, యుపిఏ ప్రధానమంత్రి మన్మోహన్‌సింగ్‌తో పోల్చితే నిర్ణయాధికారం కల వ్యక్తిగా చిత్రీకరించబడ్డాడు. వేగవంతంగా ఆర్థిక ప్రగతి సాధిస్తాడని చెబుతూ భారత బడాబూర్జువావర్గం అతనిని సమర్ధించింది. అధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్న తర్వాత ఎన్నికల ప్రచారాన్ని నిజం చేస్తూ మోడీ ఏకైక నిర్ణయకారుడుగా రూపొందాడు. అధికారమంతా అతని చుట్టూ కేంద్రీకరించబడి, కేబినెట్ మంత్రులు సైతం పక్కకు పెట్టబడ్డారు.

ఇంతకు ముందెన్నడూ లేనివిధంగా ప్రధానమంత్రి విదేశీ యాత్రలు విరివిగా జరగుతున్నాయి. భూటాన్‌తో మొదలుపెట్టి బ్రెజిల్, శ్రీలంక, నేపాల్, బ్రిటన్, జపాన్, జర్మనీ, అమెరికా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా, ఫ్రాన్సు, మారిషస్, ఫిజీ, చైనా, మంగోలియా, దక్షిణకొరియాలకు ఆయన పర్యటన సాగింది. ఆ దేశాలలో అనేక ప్రవాస భారతీయుల సమావేశాలలో ఆయన ప్రసంగించాడు. భారత పార్లమెంటులో ఆయన హాజరుకన్నా ఈ మీటింగుల సంఖ్యే ఎక్కువ. ఈ అన్ని సమావేశాలలోను తననొక ప్రపంచ నాయకుడుగా భావన కలిగేలా మాట్లాడాడు. ఈ విదేశీ యాత్రలన్నింటి లక్ష్యం ఒక్కటే; విదేశీ పెట్టుబడికి భారతదేశాన్ని అమృతానికి పెట్టుటం. ‘మేకిన్ ఇండియా’, సులభతరంగా వ్యాపారం నినాదాలతో విదేశీ పెట్టుబడిదారులను భారతదేశానికి వచ్చి పెట్టుబడులు పెట్టమని, వారికి అనుకూలంగా తమ ప్రభుత్వం భూమికి సంబంధించిన అన్ని చట్టాలను సవరింస్తుందని, ఖనిజ వనరులన్నింటిని చవకగా ధారాదత్తం చేస్తామని, మానవ వనరులను ఏవిధమైన ఇబ్బందులూ లేకుండా అందిస్తామని కనుక వారిని వచ్చి ఇక్కడ పెట్టుబడులు పెట్టమని కోరాడు. ‘మేకిన్ ఇండియా’ విధానం ఇండియాను ప్రపంచ ఉత్పత్తి కేంద్రంగా మారుస్తుందని, లక్షలాది మంది భారతీయ యువతకు ఈ విధానాల ఫలితంగా ఉద్యోగావకాశాలు లభిస్తాయని ఆయన ప్రకటించాడు.

ఈ ప్రచారార్యటాన్నంతా పక్కన పెడితే, మోడీ ప్రభుత్వం గత యుపిఏ ప్రభుత్వం విడిచిన చెప్పుల్లోనే కాళ్ళు దూర్చి, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతో కుదిరిన వ్యూహాత్మక భాగస్వామ్యాన్ని ముందుకు తీసుకుని పోవటానికే కట్టుబడి ఉంది. అమెరికాకు చెందిన అణువిద్యుత్ కేంద్రాలలో ఏమైనా ప్రమాదాలు జరిగినా ఆ కంపెనీలకెటువంటి పూచీకత్తు ఉండకూడదన్న అమెరికా నిబంధనకు మోడీ అంగీకరించాడు. విదేశీ ద్రవ్య పెట్టుబడికి రక్షణ రంగాన్ని అప్పగించాడు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం రూపొందించిన ‘ఆసియా కీలు’లో జపాన్, ఆస్ట్రేలియాలతో భాగం పంచుకోవ టానికి అంగీకరించాడు. దీనితో అమెరికా సామ్రాజ్య వాదానికి భారతదేశపు లొంగుబాటు ప్రమాదకర స్థాయికి చేరింది.

గడువు తీరిపోయిన భారత అమెరికా వ్యూహాత్మక భాగస్వామ్య ఒప్పందంపై తిరిగి సంతకం చేయటం ద్వారా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం తరపున భారత

నౌకాదళంలోని తూర్పు విభాగానికి మలక్కా జలసంధిలో రక్షణ బాధ్యతలు అప్పగించబడ్డాయి. ఈ మధ్యనే భారతసైన్యం మయన్మార్‌లో హాట్ పర్సూట్‌గా పిలవబడే మిలటరీ చర్యను చేపట్టింది. ఈ చర్య తర్వాత భారత క్యాబినెట్‌మంత్రి తమ చర్యను సమర్ధించుకుంటూ చేసిన అహంభావపూరిత వ్యాఖ్యలు, చుట్టుప్రక్కల దేశాలకు చేసిన బెదిరింపులు, అమెరికా సామ్రాజ్య వాదానికి జూనియర్ భాగస్వామిగా ఉన్న భారత పాలక వర్గాల ప్రాంతీయ విస్తరణవాద కాంక్షను బట్టబయలు చేసింది.

దాని సంగతలా ఉంచితే మోడీ ప్రభుత్వం గత ప్రభుత్వం వదలి వెళ్ళిన సంస్కరణల విధానాన్ని ముందుకు కొనసాగించింది. పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై సబ్సిడీని తొలగించటమనే యుపిఏ ప్రభుత్వ విధానానికి కొనసాగింపుగా డీజిల్ ధరలపై నియంత్రణను తొలగించింది. భారత ఆర్థికవ్యవస్థకు సంబంధించిన మిగిలిన రంగాలన్నింటికీ గేట్లు తెరచి సామ్రాజ్యవాద దేశాల పెట్టుబడి ప్రవాహానికి ఏ ఆటంకాలు లేకుండా చేసింది. ముఖ్యంగా రక్షణరంగ ఉత్పత్తులో, బీమా రంగంలో చిల్లర వర్తకంలో విదేశీ పెట్టుబడి 51% ఉండటానికి వీలు కల్పించింది. ఇవే విధానాలను యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించినప్పుడు ఆనాడు ప్రతిపక్షంలో వున్న బిజెపి పార్టీ వీటిని వ్యతిరేకించింది.

మోడీ ప్రభుత్వం గనులు, ఖనిజాల చట్టానికి సవరణలు చేసింది. దీని ద్వారా ప్రైవేట్ సెక్టారుకు అప్పగించబడిన బొగ్గుగనులన్నీ ఏ ఆటంకాలు లేకుండా అలానే కొనసాగించబడతాయి. ఈ కేటాయింపులనే ఎన్నికల సందర్భంగా యుపిఏ ప్రభుత్వపు అవినీతి చర్యలుగా బిజెపి పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేసింది. ఇదే సవరణ ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమ ఖనిజ వనరులను అమ్మివేసుకోవటానికి అవకాశం ఇచ్చింది.

మోడీ ప్రభుత్వం 2013 భూసేకరణ చట్టానికి సవరణలు చేస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీచేసింది. ఈ చట్టం చేసిన నాటి నుండి అది ఏమాత్రం ఆచరణలోకి రాలేదు. ఈ సవరణలు - రైతుల నుండి భూమిని గుంజు కోవటానికి ప్రభుత్వానికి అధికారాలను విస్తృతం చేశాయి. ప్రజోపయోగ వసుల నిమిత్తమే కాక, సరైన నిర్వచనంలేని ‘ప్రభుత్వ-ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం’ పేరిట కూడా భూమిని సేకరించే అవకాశం కల్పించింది. దీని ఫలితంగా కలిగే సామాజిక ప్రభావాన్ని అంచనా వేయటమనే క్లాజును ఎత్తివేసింది. ఈ సేకరణ ఫలితంగా భూ యజమానులతోపాటు అదనంగా ఎంతమంది ప్రజలు బాధితులుగా ఉన్నారు; ఎంతమందికి నష్టపరిహారం ఇవ్వాలి అనే విషయాలకు సంబంధించిన ఈ క్లాజును ప్రక్కన పెట్టారు. గత యుపిఏ ప్రభుత్వం ఏవిధంగానైతే ప్రజలను వంచన చేసిందో మోడీ ప్రభుత్వం కూడా సరిగ్గా అలాగే చేస్తోంది. నష్టపరిహారాన్ని మార్కెట్టు ధరకంటే నాలుగురెట్లు ఎక్కువ ఇస్తామని చెబుతున్నారు కానీ వాస్తవానికి ఇచ్చేది ప్రభుత్వ దస్తావేజులలో పేర్కొనబడిన రేటుకు రెట్టింపు మాత్రమే!

మోడీ ప్రభుత్వం ప్రణాళికా సంఘం స్థానంలో ‘నితి ఆయోగ్’ను తీసుకువచ్చింది. ప్రణాళికా సంఘం తనకున్న అన్ని పరిమితులలోనే సామాజిక రంగాలైన విద్య, వైద్యం, స్త్రీ శిశు సంక్షేమం, పేదరికం, మౌలిక వసతులు, పర్యావరణం మొ॥ వాటికి నిధులను కేటాయించేది. ఈ ప్రణాళికా సంఘాన్ని మోడీ సర్కారు పనికిమాలినదిగా నిర్ధారించి, దీనిని తొలగించి భారతదేశంలో సహకార సమాఖ్యతత్వాన్ని ముందుకు తీసుకుపోయే కొత్త వ్యవస్థను దీని స్థానంలో ఏర్పాటు చేయాలని అనుకుంది. సహకార సమాఖ్యతత్వమంటే ఏమిటనేది ఎవరికీ తెలీదు. నితి ఆయోగ్ పేరు సూచిస్తున్నట్లు భారతదేశాన్ని పరివర్తన చెందించేందుకు, అన్ని రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులు అందులో సభ్యులుగా ఉంటారు. దాని మొదటి సమావేశం తర్వాత ఇక ముందు జరుపబోయే సమావేశాలను ప్రాంతాల వారీగా నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు. వివిధ ప్రణాళికలకు ప్రణాళికా సంఘం ద్వారా ఇప్పటిదాకా నిధులు కేటాయించబడేవి. ఇక నుండి ఆర్థిక మంత్రిత్వశాఖ ఈ పనులను నిర్వర్తిస్తుంది.

దీని తక్షణ ప్రభావం సామాజిక వ్యయ కేటాయింపులపై ఉంటుందనేది స్పష్టం. షెడ్యూలు కులాల ప్రణాళిక ‘స్పెషల్ కాంపొనెంట్ ప్లాన్ ఫర్ షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్స్’కు కేటాయింపులు గత సంవత్సరం 43,208 కోట్ల రూపాయలు కాగా 2015-16 బడ్జెట్‌లో అది 30,805 కోట్ల రూపాయలకు తగ్గించబడింది. అలాగే గిరిజన తెగలకు సంబంధించిన ‘ట్రైబల్

సబ్‌ప్లాన్‌'కు గత సంవత్సరం 26,715 కోట్ల రూ॥ కేటాయించగా, ఈ సంవత్సరం 19,980 కోట్ల రూ॥ లకు తగ్గించారు. మార్గదర్శక సూత్రాల ప్రకారం ఈ కేటాయింపులు జనాభా దామాషా ప్రకారం చేయాలి. అంటే 16.6% షెడ్యూల్ కులాలకు, 8.6% షెడ్యూల్ తెగలకు కేటాయించాలి. అప్పుడవి షెడ్యూల్ కులాలకు 77,236 కోట్లు రూ॥గాను, షెడ్యూల్ తెగలకు 40,014 కోట్లు రూ॥గాను పెరగవలసి వుంటుంది.

విద్యపై కూడా గొడ్డలివేటు పడింది. ప్రధానమంత్రి ‘ఉపాధ్యాయ విద్యామిషన్‌’ను అత్యంత శోభాయమానంగా ప్రారంభిస్తూ దీనికి ఐదు సంవత్సరాల ట్రైనింగ్ కోర్సు ఉంటుందనీ, ఇక ప్రపంచవ్యాప్తంగా లక్షలాదిమంది ఉపాధ్యాయులను ఎగుమతి చేస్తామని అట్టహాసంగా ప్రకటించాడు. అనంతరం జరిగిందేమంటే సర్వశిక్షా అభియాన్‌కు, రాష్ట్రీయ మాధ్యమిక శిక్షా అభియాన్‌కు బడ్జెట్ కేటాయింపుల్లో కోత పెట్టారు. మానవ వనరుల అభివృద్ధిశాఖ మంత్రి స్మృతి ఇరాని పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ ఉన్నత విద్యకు నిధులు పెంచటం వల్ల ఈ కోతలను నివారించలేకపోయా మన్నారు. అంటే దీనర్థం విద్య అనేది మోడీ ప్రభుత్వపు ప్రాధామ్యం కాదని స్పష్టమౌతోంది. ఉన్నత విద్య చాలా వరకు ప్రైవేటీకరణకు గురైంది. ఏవో కొన్ని ప్రముఖ సంస్థలు మాత్రమే ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తోంది. ఉన్నత విద్యాసంస్థలను నిర్వహించే యుజిసి, ఏఐసిటిఇ, ఐఎసిఐ వంటి సంస్థల స్వతంత్రతను హరించే పనిని గత ప్రభుత్వమే ప్రారంభించింది. మోడీ సర్కారు దానిని కొనసాగిస్తోంది. ప్రస్తుతం ఈ సంస్థలు మానవవనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వశాఖకు ఉప విభాగాలుగా మారి పోయాయి. ఉన్నత విద్యా ప్రమాణాలు దారుణంగా పడిపోతున్నాయన్న విమర్శలు ఒకవైపు వెల్లువెత్తుతుంటే ఏఐసిటిఇ, ఐఎంసి సంస్థలు ప్రాంతీయ అసమానతలనే తప్పుడు కారణాలను చూపుతూ, ప్రైవేటు రంగంలో ఇంజనీరింగ్, వైద్య కళాశాలలను, బోధనా సిబ్బందిని నియమించటంలోని నిబంధనలను సరళీకరించాలని ప్రతిపాదిస్తున్నాయి.

ఇక ఆరోగ్యము, వైద్యసేవలు. ఆరు దశాబ్దాలకు పైబడిన అనంతరం కూడా ‘సార్వజనీన వైద్య, ఆరోగ్య సేవలు’ అనే లక్ష్యం సాధించబడలేదు. ఈ వైఫల్యాన్ని సాకుగా చూపి ప్రైవేటు వైద్య బీమాను పరిష్కార మార్గంగా ముందుకు తీసుకువచ్చారు. ప్రైవేటు కంపెనీలు ఆరోగ్యబీమాను ప్రోత్సహించే విధానాన్ని గత యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రారంభించగా, దానిని మోడీ సర్కారు కొనసాగిస్తోంది. ఈ రంగంలో చాలా భాగం ఇప్పటికే విదేశీ కంపెనీల ఆధీనంలో ఉన్నది.

యుపిఏ ప్రభుత్వపు రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలనే మోడీ సర్కారు కొనసాగిస్తున్న ఫలితంగా వ్యవసాయ రంగ సంక్షోభం కొనసాగుతూ ఉంది. ఒక అకాల వర్షం కూడా వాళ్ళ అశల మీద నీళ్ళు చల్లి వారిని ఆత్మహత్యలకు పురికొల్పేంతగా రైతాంగం దయనీయ స్థితికి నెట్టబడ్డారు.ఈ సంక్షోభపుతీవ్రత అనేక రాష్ట్రాలలో మరింత ఎక్కువై, అది ఆహారపంటలకు కూడా వ్యాపించింది. బిజెపి ప్రభుత్వం రైతాంగాన్ని కష్టాల నుండి ఉపశమింపజేయటానికి ఏవిధమైన శ్రద్ధసూ చూపెట్టటంలేదు సరికదా యుపిఏ ప్రభుత్వ రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలను ఆచరించటానికే పూనుకుంది. రాష్ట్రాల వ్యవసాయోత్పత్తుల సేకరణ కేంద్రాలను మూసివేయటం, వ్యవసాయ మార్కెట్టులను ప్రైవేటీ కరించటం, బ్యాంకులు రైతాంగానికిచ్చే రుణాలను వ్యవసాయ వాణిజ్యాలకు మళ్ళించటం,రైతాంగానికిచ్చే రాయితీలను రద్దుచేయటం మొ॥నవి. అధికారం చేపట్టి సంవత్సరం పూర్తయిన సందర్భంగా సంబరాలను చేసుకుంటూ మోడీ ‘కిసాన్ ఛానల్‌’ను ప్రారంభించి, అధికోత్పత్తి సాధించటానికి, వారి ఉత్పత్తులకు అంతర్జాతీయ ధరలను తెలుసుకోవటానికి ఈ ఛానల్‌ను ఉపయోగించుకోవాలని, ఈ సంక్షోభానికి బాధ్యత వారి తప్పిదమేనన్నట్లుగా రైతాంగానికి సూక్తులు చెప్పాడు. దీనితో గత ప్రభుత్వం మాదిరే మోడీ ప్రభుత్వం కూడా ఆర్థిక మీటలనుపయోగించి రైతాంగాన్ని భూముల నుండి గెంటివేయటానికి పూనుకుంటున్నదని స్పష్టమౌతున్నది.

కొన్ని అంచనాల ప్రకారం సామాజికరంగంలో కోతలు - సుమారు 1.75 లక్షల కోట్ల రూ॥లు (ది హిందూ - 26.5.2015). కాగా మోడీ ప్రభుత్వం, గత ప్రభుత్వం బడా బూర్జువాలకు, విదేశీ పెట్టుబడి దారులకు ఇచ్చిన పన్ను రాయితీలు సంవత్సరానికి 5 లక్షల కోట్ల రూ॥ను కొనసాగిస్తున్నది. విదేశీ కంపెనీలు తమ స్వంత దేశంలోని కంపెనీకి చెల్లించే రాయల్టీపై మనదేశంలో చెల్లించాల్సిన పన్ను రద్దుచేయటమనే చర్యల ద్వారా ఒక్క నోకియా కంపెనీకి వేల కోట్ల రూ॥ లబ్ధి చేకూరుస్తూ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులు ఏవిధమైన భయందోళనలకు అనుకవాల్సిన అవసరం

లేదని హామీ ఇచ్చారు.

దోపిడీవర్గాలకు ఊడిగం చేస్తున్న తమ విధానాల నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్ళించటానికి మోడీ సామాజిక రక్షణ పథకాలంటూ ప్రకటించాడు. అని ప్రధానమంత్రి జన్‌ధన్‌యోజన, ప్రధానమంత్రి జీవనజ్యోతి బీమా యోజన, ప్రధానమంత్రి సురక్షబీమా యోజన మరియు అటల్‌పెన్షన్‌ యోజన.

ప్రధానమంత్రి జన్‌ధన్‌యోజన పథకం సమ్మిళిత ఆర్థికాభివృద్ధి పేరిట ప్రతి కుటుంబానికి ఒక బ్యాంకు ఖాతా ఉండేలాగా ఏర్పాటు చేశారు. కొద్ది నెలల్లోనే వారి లక్ష్యం 15 కోట్ల బ్యాంకు ఖాతాలు తెరవటం దాదాపు పూర్తయింది. ఇంకా పూర్తి లెక్కలు విడుదల కానప్పటికీ వివిధ సంస్థలు దీనికి విరుద్ధంగా చెబుతున్నాయి. ఒకరు ఈ ఖాతాలలో 15 వేల కోట్ల రూ॥ డిపాజిట్లు అయ్యాయంటే, మరొకరు 58 శాతానికి అసలేం డబ్బు లేదని అన్నారు. ఈ ఖాతాలలో ప్రధానమంత్రి మోదీ సబ్సిడీలన్నీ దిగకోసే ప్రత్యక్ష నగదు బదిలీ పథకాన్ని అమలుచేయ దలిచాడు కనుక, ఈ ఖాతాలలో సబ్సిడీల డబ్బు పడగానే, పైన పేర్కొన్న మూడు బీమా పదకాలకు ఈ డబ్బు నుండి ప్రీమియం చెల్లిస్తారు. ఒకవేళ ఈ ఎక్స్‌ఛేంజ్‌లో పరిపడా నిధులు లేకపోతే అన్ని పథకాలు ఉసికిని కోల్పోతాయి. సూటిగా చెప్పాలంటే ప్రభుత్వం సమాజంలో బలహీన వర్గాలపట్ల ఏవిధమైన బాధ్యత తీసుకోవటానికి సిద్ధంగా లేకపోగా, వీరివద్ద వుండే చిన్న చిన్న మొత్తాలను బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థద్వారా ప్రపంచ పైనాన్ను పెట్టుబడిగా మారుస్తోంది.

మోడీ స్వచ్ఛభారత్ పిలుపు నిచ్చాడు. ఇది గ్రామాలను పట్టణాలను శుభ్రంగా వుంచే బాధ్యతను ప్రజలమీదే పెడుతోంది. స్థానిక సంస్థలను నిర్మాణ యుతంగాను, ఆర్థికంగాను, సమర్థవంతంగా మలచవలసిందిపోయి ప్రజలపైనే భారం పెడుతోంది. యథాప్రకారం ఈ కార్యక్రమం ఒక ప్రదర్శనాత్మక చర్యగా మారిపోయింది. నాయకులందరూ వీధులను ఊడవటానికికాక టీవిలలో చీపుర్లు పుచ్చుకు కనపడటానికి పోటీపడ్డారు. అదే సమయంలో మోడీ సర్కారు స్మార్ట్ సిటీస్ పేరిట మరో పిలుపు నిచ్చింది. అది వంద నగరాలను గుర్తించి, వాటిని స్మార్ట్‌గా చేస్తానన్నది. వాటిలో ప్రతిరోజూ 24 గంటలూ నీళ్ళు, కరెంటు, గ్యాసు సపై చేయబడుతుంది. ట్రాఫిక్ క్రమబద్ధీకరించబడుతుంది. రహదారులు చెట్లతో కళకళలాడతాయి. వైఫై, ఇంటర్నెట్ సౌకర్యం లభిస్తుంది. అంటే దీనర్థం వీటన్నింటినీ ఈ వంద సిటీలకు కల్పిస్తారని కాదు. ఈ సిటీలకు దగ్గరలోని చిన్న పట్టణాలలో ఈ అన్ని సౌకర్యాలు కల్పించబడతాయి; దరిమిలా అసలు నగరాలలో పరిస్థితి మరింత దిగజారుతుంది.

ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో మతాన్ని రాజ్య వ్యవహారాలకు దూరంగా వుంచటమనేది పద్ధతి. దానికి భిన్నంగా బిజెపి ప్రభుత్వం నీడలో ఆరెస్సెస్ దాని అనుబంధసంస్థలు చేసే చర్యలన్నీ సమాజాన్ని మతతత్వం దిశగా కేంద్రీకృతం చేస్తున్నాయి. ‘ఘర్‌వాపసీ’ పేరుతో చేస్తున్న ప్రచారమంతా ఆగ్రాలో జరిగిన హిందూ యేతరులను బలవంతంగా హిందూమతంలోకి మార్చటాన్ని సమర్ధించుకోవటానికి చేస్తున్నదే. హిందూయేతరులమీద అసహనంతో కూడిన విద్వేషం నిత్యకృత్యమైంది. ఉదాహరణకు రాముడిని పూజించని వాళ్ళను అక్రమ సంతానంగా అభివర్ణించటం, మదర్సాలను ఉగ్రవాద స్థావరాలుగా పేర్కొనటం, ముస్లిం జనాభా త్వరితగతిన పెరుగుతోంది కాబట్టి హిందూస్త్రిలు నలుగురు పిల్లలను కనాలనటం, ఆవు మాంసం తినేవారు పాకిస్తాన్ వెళ్ళిపోవాలనటంలాంటి వ్యాఖ్యలను రాజ్యాంగపుస్ఫూర్తిని నిలబెడతామని ప్రమాణం చేసిన ఉన్నత స్థానాలలోని వ్యక్తులే ఎడాపెడా ప్రజలపైకి విసురుతున్నారు.

ఈ మతతత్వ ప్రభావం మధ్యతరగతికి చెందిన పట్టణ యువతపై, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని ఉన్నతవర్గంపై పడుతున్న ఫలితంగా వారు నైతిక పోలీసులుగా వ్యవహరించ సరికల్పిస్తున్నారు. స్త్రీల వస్త్రధారణను నిర్దేశించటం, వారి పద్ధతులను నిర్దేశించటం, అభ్యుదయ రచయితలపై దాడిచేయటం వంటివి సాగిస్తున్నారు. ఆరెస్సెస్, దాని అనుబంధ సంస్థలు సాగిస్తున్న సాంస్కృతిక పోలీసింగ్‌ను ప్రశ్నిస్తున్న మానవ హక్కుల కార్యకర్తలను అత్యంత అమర్యాదకర రీతిలో ఫ్లైవ్‌స్టార్ కార్యకర్తలని స్వయంగా ప్రధానమంత్రి మాట్లాడు తున్నాడు.

ముస్లింల మీద జరుగుతున్న నిరంతరాయమైన దాడులేకాక క్రీష్ణియష్ట మీద కూడా దాడులు పెరుగుతున్నాయి. 2014 డిసెంబరు నుండి ఢిల్లీ, పశ్చిమబెంగాల్, మహారాష్ట్ర, హర్యానా, కర్నాటక, మధ్యప్రదేశ్‌లలో 11 ఘటనలు జరిగాయి. ఆరెస్సెస్,

దాని అనుబంధ సంస్థల ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ దాడులవల్ల మతపరమైన అసహనం, సాంఘిక విద్వేషం వ్యాప్తిచెందాయి. మైనారిటీలను ఒక ప్రక్కకు నెట్టివేశారు. ప్రజాస్వామికవాదుల నోళ్ళు మూసివేయబడుతున్నాయి. విమర్శలనుంచి తప్పించుకోడానికి మోడీ సర్కారు కొన్ని దారుణమైన ప్రకటనలపై అసంతృప్తిని వ్యక్తంచేసి వీటికి తాను దూరంగా ఉన్నట్లుగా చెప్పుకున్నప్పటికీ మతతత్వపు విషపురుగు యొక్క వ్యాప్తి భారత సమాజంలో విస్తృతంగా వ్యాపింపచేయటంలో మోడీ సర్కారు తన మొదటి సంవత్సర పాలనలో విజయవంతమయ్యిందని చెప్పక తప్పుదు.

ప్రజల ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యను పరిష్కరించ లేకపోగా, మోడీ ప్రభుత్వం నిర్బంధ చట్టాలకు పదును పెడుతోంది. “గుజరాత్ కంట్రోల్ ఆఫ్ టెర్రరిజం అండ్ ఆర్గనైజ్డ్ క్రైం యాక్ట్” అనే చట్టాన్ని ఏర్పరచటం ద్వారా మోడీప్రభుత్వం అటువంటి చట్టాల ఏర్పాటుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ప్రోత్సహిస్తోంది. కార్మిక చట్టాలను సవరించమని రాష్ట్రప్రభుత్వాలను కోరుతోంది. బిజెపి పాలిత రాజస్థాన్‌లో కార్మిక చట్టాలకు సవరణలు చేయబడి ఎంతో కష్టపడి సాధించుకున్న హక్కులన్నీ కాలరాచివేయబడుతున్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ కూడా ఇదే మార్గాన్ని అనుసరించి కొన్ని కార్మిక చట్టాలను సవరించింది. అంతేకాక అడవిపైన, భూమిపైన, నీటిపైన, అటవీ ఉత్పత్తులపైన ఆదివాసీల హక్కులను హరించి వేయటానికి అన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది. అపారమైన ఖనిజ వనరులను బహుళజాతి కంపెనీలకు ధారాదత్తంచేయటానికి అటవీభూములను వ్యవసాయేతర అవసరాలకు ఉపయోగించాలనుకున్నప్పుడు ముందుగా గ్రామసభ దృష్టికి తీసుకువచ్చి అంగీకరింపజేయాలనే క్లాజును రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తొలగించప్రయత్నిస్తోంది. “ఎన్‌డిఏ అధికారంలోకి రావటమంటే ప్రజల హక్కులు ఫాసిజం తరహాలో హరించి వేయబడి, బడా పెట్టుబడి పెరుగుదల బాహటంగా ఆమోదించబడటమే”నని మన పార్టీ సరిగానే అంచనావేసింది.

మోడీ ప్రభుత్వం సంక్షోభ వ్యవస్థను ఆర్థిక వారసత్వంగా స్వీకరించింది. ఇది ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను పీడిస్తున్న సంక్షోభంలో భాగమే. సామ్రాజ్యవాద శృంఖలాలనుండి మన ఆర్థికవ్యవస్థ బయటపడకుండా ఈ సంక్షోభాన్నుండి మనం తప్పించుకోలేము. మోడీ

ముహూర్త....(మొదటిపేజీ తరువాయి)

ఆ అభివృద్ధి నిరోధక సామాజిక పునాదిని అలాగే వుంచి, దాని ఆలంబనతో ఉపరితల నిర్మాణంలో విదేశీ పెట్టుబడి ప్రవేశించి, పెత్తనం చేస్తూ యధాతదంగా దేశాన్ని అర్ధఘ్వాడల్ - అర్ధవలసగానే కొనసాగనిస్తూ, నిర్వహిస్తూ భారత పాలకులూ, భారత పాలకవర్గాలూ భారతదేశాన్ని పరాధీన భారతంగా మలచివేశారు. దీని పర్యవసానమే నేటి దౌర్భాగ్య, విషాద భారతం.

అయితే యిదంతా ముందుగానే పసిగట్ట వీలు లేకుండా, ఎవరూ పూహించలేకుండా, అప్రయత్నంగా, అనూహ్యంగా సంభవించిన విషాద పరిణామంకాదు. ఇది యిలాగే జరుగుతుందనీ, యింతకన్నా ఘోరమైన దుస్థితిలోకి దిగజారిపోతుందనీ ముందుగానే సశాస్త్రీయంగా పసిగట్టిన కమ్యూనిస్టు విప్లవ దార్శనికు లున్నారు. అటువంటి వారిలో అగ్రగణ్యులు; ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావి కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి. విప్లవ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో ఉధృవించిన ఉత్తమోత్తమ సారధులలో ఆయన ఒకరు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల కాయన మహోన్నత నాయకుడు. భవిష్యత్తులో రాబోయే యీ దుస్థితి ప్రమాదాన్ని ఆయన ముందుగానే హెచ్చరించారు. 1972లోనే అంటే యించుమించు నాలుగున్నర దశాబ్దాలకు పూర్వమే ఆయన భారత ఆర్థిక - సామాజిక వ్యవస్థను - మార్క్సిజం - లెనినిజం వెలుగులో విశ్లేషించి, భారతదేశానికి ఆర్థిక స్వాతంత్రం రాలేదనీ, కేవలం కుహనా రాజకీయ స్వాతంత్రమే వచ్చిందనీ, అది కూడా పాలకవర్గాలు (భారత బూర్జువా

ప్రభుత్వం జిడిపిని లెక్కవేయటానికి కొన్ని ప్రమాణాలను మార్పుచేసి చూపించి, మోడీ వచ్చిన తర్వాత భారత ఆర్థికవ్యవస్థ మెరుగుపడుతోందని చెబుతోంది. ద్రవ్యోల్బణాన్ని తగ్గించటంలో ప్రభుత్వం విజయం సాధించిందని అది ప్రకటించుకుంటోంది. వాస్తవానికి స్థూలస్థాయిలో చమరు ధరల తగ్గుదల ద్రవ్యోల్బణంపై ఉపశమనంగా కనిపించినప్పటికీ, సామాన్యుని రోజువారీ అవసరాల ధరలు పెరుగుతూనే వున్నాయి.

వామపక్షాలతో సహా పార్లమెంటరీ ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నీ సామ్రాజ్యవాద గ్లోబలీకరణను జీవిత వాస్తవికతగా అంగీకరించి, తాము అధికారంలో ఉన్నచోట వీటినే అమలుపరుస్తున్న ఈ పరిస్థితిలో భారతదేశంయొక్క, భారత ప్రజలయొక్క భవిష్యత్తు పెనుప్రమాదంతో కూడివుంది. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు ముందుకు వచ్చి ఈ సవాల్‌ను స్వీకరించాలని ఈ పరిస్థితి కోరుతోంది. వారు తమ శ్రేణులన్నింటినీ సమీకరించుకుని, నిర్మాణయుతంగా బలోపేతమై వర్గ ఉద్యమాలను, ప్రజాఉద్యమాలను నిర్మించాలి. ముందున్న ప్రమాదాలను ఎదుర్కొని పోరాడేందుకై ప్రజాస్వామిక, దేశభక్తియుత శక్తులతో మైత్రికి, ఐక్యతకు ప్రయత్నం చేయాలి. ఈ క్రింది డిమాండ్లతో ప్రజలను సమీకరించి ఐక్య పోరాటాలు సాగించాలి.

- భూసేకరణ చట్టాన్ని రద్దుచేయాలి
- గనులు మరియు ఖనిజాల ఆర్దనెసును రద్దు చేయాలి.
- భూసంస్కరణలను అమలుచేయాలి.
- కార్మిక చట్టసవరణలను రద్దుచేయాలి.
- విద్య, వైద్యంవంటి సాంఘిక సంక్షేమ కార్యకమాలకు కేటాయింపులను పెంపుచేయాలి.
- మతతత్వాన్ని వ్యతిరేకించండి.
- విద్య, సంస్కృతులను మతతత్వీకరించటాన్ని వ్యతిరేకించండి.
- జాతీయ దురభిమానాన్ని వ్యతిరేకించండి.
- అణువిద్యుత్ ప్లాంట్ల నిర్మాణాన్ని ఆపివేయాలి.
- విదేశీ పెట్టుబడిని నిరోధించాలి.
- సామ్రాజ్యవాదపు దూకుడును వ్యతిరేకించండి.
- పోరాడుతున్న ప్రజలకు, పీడిత దేశాలకు సంఘీభావం తెలపండి. ★

వర్గం) సామ్రాజ్యవాదంతో లాలూచీపడి, విదేశీ పెట్టుబడితో - దాన్ని రక్షించేందుకు ఒప్పందం చేసుకొని, అతి నీచమైన విద్రోహం చేయటంవల్లనే వచ్చిందనీ, భారతదేశం నేటికీ అర్ధవలస - అర్ధఘ్వాడల్ దేశమేనని సశాస్త్రీయంగా నిర్ధారించారు. అందువల్లనే భారతదేశంలో ‘ఆర్థిక స్వాతంత్రం’ అన్నది ఒక ఎండమావిగా మిగిలిపోయిందనీ, భారత పాలకవర్గాలు అధికారమార్పిడి (1947) అనంతరం అమలుజరిపే విధానాలు-విదేశీ పెట్టుబడులకు (ప్రయోజనాలకు) రక్షణ కల్పిస్తూ, ఘ్వాడల్ భూమి వ్యవస్థ, దాని ద్వారా ఘ్వాడల్‌వర్గ సంబంధాలు, కులసంబంధాలను మొత్తం పరిరక్షించటమేకాక, కొన్ని అంశాల్లో మరింత బలీయం చేస్తున్నాయనీ, - ఈ కారణాలరీత్యానే భారత జాతీయ విమోచనోద్యమం పరిపూర్ణికాలేదనీ, అందువలన భారత జాతీయ విమోచనోద్యమాన్ని మరింత ధృద నిశ్చయంతో, మరింత శక్తితో కొనసాగించటం భారత ప్రజల కర్తవ్యమనీ ఆయన నిశ్చయంగా వెల్లడించారు. ఆయన ప్రత్యేకించి భారతదేశంలో విదేశీ పెట్టుబడి పాత్రపై తన దృష్టిని కేంద్రీకరించారు.

ఆ మహోన్నత విప్లవ కమ్యూనిస్టు చేసిన నిర్ధారణలు యీనాడు మరింత సరైనవిగా దేశ ప్రజల జీవితానుభవం ఋజువు చేస్తోంది. ఆ కామ్రేడ్ చూపిన విప్లవ ఒరవడిని కొనసాగించే మహాత్తర కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించుతామని, కా॥ టి.ఎన్. 39వ వర్ధంతి సందర్భంగా ప్రతిజ్ఞ చేసుకొందాం!

విప్లవ విజయం తధ్యం! ★

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

భారత విప్లవాద్యమే గాంతుక కామ్రేడ్ కామగెగ్నాల్

పేజీలు : 192

వెల : రు. 60/-

కాపీలకు :

మైత్రీబుక్‌హౌస్,

జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్చ్ రోడ్, విజయవాడ-2

భారీ ఆర్థిక సంస్కరణల లేక భారత కార్మికవర్గాన్ని బానిసత్వంలోకి నెట్టే తీవ్ర చర్యలా?

ఈ సంవత్సరం కూడా ఎప్పటివలెనే ప్రభుత్వాధినేతలు, అదేవిధంగా సాంప్రదాయ కార్మిక సంఘాల నాయకులు మేడే తంతు నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా ప్రభుత్వాధినేతలు కార్మికులపై ప్రేమను ఒకటోస్తూ, కార్మిక సంక్షేమచర్యలు భారీగా చేపడ్డామనే బూటకపు వాగ్దానాలు కురిపించారు. కాగా, సాంప్రదాయ కార్మికసంఘాలు ప్రదర్శనలు నిర్వహించి, సభలు జరిపి కార్మికవర్గ ఐక్యత, సంఘీభావాన్ని వ్యక్తం చేయటంతోపాటు ఆయా సంఘాల నేతలంతా కార్మిక ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు కట్టుబడి వుంటామని ప్రకటించాయి.

అయితే, ప్రస్తుతం మనదేశంలో నెలకొన్న కార్మికుల పని పరిస్థితులు, జీవన స్థితిగతుల కఠోర వాస్తవాలను పరిశీలించినపుడు, ప్రభుత్వాధినేతల ఘనమైన ప్రకటనలలో నిజాయితీ కనపడకపోగా, సాంప్రదాయ కార్మికసంఘాల నేతల ప్రకటనలు ఇంత కాలంగా కార్మికుల హక్కుల పరిరక్షణ కోసం వారు సాగించిన ఆచరణతో పోల్చినపుడు ఆచరణ శూన్యమైన బడాయి మాటలుగా స్పష్టమౌతున్నాయి.

ఈనాడు మనదేశంలో కార్మికులు - వారి ఐక్యత మినహా మరేవిధమైన రక్షణలేని తీవ్ర నిరాశా నిస్పృహలకు లోనై ఆలంబనలేని స్థితిలో వున్నారనేది కఠిన వాస్తవం.

ఏవిధమైన సామాజిక రక్షణలూ, న్యాయపరమైన వెన్నుదన్ను లేక గౌరవహీనమైన, నికృష్టమైన, ప్రమాదకర పనిపరిస్థితులు, జీవన స్థితిగతుల నడుమ పనిచేయడానికి కార్మికులు నెట్టబడి వున్నారు. నిరాశా నిస్పృహలలోనున్న కార్మికులకు వారి హక్కులకోసం పోరాడేందుకు అవసరమైన కనీస స్ఫూర్తిని కూడా కలిగించగలిగిన స్థితిలో సాంప్రదాయ కార్మికోద్యమం లేదనేది ఈనాటి చేదు వాస్తవం. 68 సంవత్సరాల స్వతంత్రమనబడే దాని తర్వాత మనదేశంలోని కార్మికుల దుస్థితి ఈవిధంగా వుంది.

దశాబ్దాల కాలంగా భారత పాలకులు, పాలక వర్గాలు స్వాతంత్ర్యం, ప్రజాస్వామ్యం మొదలైన వాటి పేరున భారత ప్రజలను మోసగిస్తూ వస్తున్నారు; సామ్రాజ్యవాదానికి - ప్రత్యేకించి అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదానికి దాసోహం చేస్తున్న ఈ పాలకులు ప్రజా వ్యతిరేక, దేశ వ్యతిరేక, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను అమలుచేస్తూ ప్రజలకు ద్రోహం చేస్తున్నారు. ఈనాడు కార్మికులు ఇంతటి దుర్భర పరిస్థితులలో వుండటానికి వారి ప్రజా వ్యతిరేక విధానాల అమలే కారణం. మనదేశ పాలకులు, పాలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల సేవలో తరిస్తూ మనదేశ ప్రజలను దుర్భర దారిద్ర్యంలో ముంచివేశారు. ప్రత్యేకించి సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ కాలంలో ప్రజలు, కార్మికులు, శ్రమజీవులంతా దారిద్ర్యంలో కూరుకుపోయే క్రమం వేగవంతమైంది. భారతదేశానికి వెన్నెముకగా చెప్పబడే కష్టజీవులైన రైతాంగపు వెన్నెముకను విరిచివేసి, వారిని రుణభారాలలో ముంచి, దానినుండి విముక్తి కావటానికి ఆత్మహత్యలు మినహా మరో గత్యంతరంలేని స్థితిని కల్పించటంలో పాలకులు కృతకృత్యులయ్యారు. భారత దేశంలోని మార్కెట్లను, అదేవిధంగా సహజసంపదలను, వనరులను దోచుకొనేందుకు, కొల్లగొట్టేందుకు అంతర్జాతీయ పెట్టుబడితో పుష్కలమైన, అదుపులేని అనుసంధానం చేశారు.

గతకాలపు కాలంచెల్లిన చట్టాలను సవరించే పేరుతో, ప్రస్తుతం వునికిలో వున్న కార్మిక చట్టాలను సవరించి చట్టబద్ధం చేయటం ద్వారా, కార్మికులపై బడాపెట్టుబడి దోపిడీ తీవ్రత యొక్క మోతాదును పెంచేందుకు పూనుకొన్నారు. అంతులేని త్యాగాలు, అనుమాన పోరాటాల ఫలితంగా మనదేశ కార్మికవర్గం సాధించుకున్న హక్కులు, చట్టబద్ధమైన అవకాశాలన్నీ ఈ సవరణల ఫలితంగా పూర్తి నిరుపయోగంగా మారనున్నాయి.

ఈనాటి భారతదేశంలోని మొత్తం కార్మికులలో నియత, సంఘటిత రంగాలలో ఉద్యోగాలు చేస్తున్నవారు కేవలం ఎనిమిది శాతం మాత్రమే. మిగతా 92 శాతం కార్మికులు అనియత, అసంఘటిత రంగాలలో దిక్కు మొక్కు లేకుండా శ్రమ చేసేందుకు నెట్టబడివున్నారు. రోజురోజుకీ నిరుద్యోగం తీవ్రమౌతూ, భారీ స్థాయిలో పెరుగుతూపోతోంది. ఎలాంటి ఆశలూ లేకుండా ప్రతి సంవత్సరం ఒక కోటి ఇరవై లక్షల మందిపైగా నిరుద్యోగ

సైన్యంలో చేరుతున్నారు. వ్యవసాయంలో నానాటికీ తీవ్రమౌతున్న సంక్షోభం, గ్రామీణ ప్రాంతంలో పెరుగుతున్న దుస్థితి, నిరుద్యోగ సమస్యను శాశ్వత కంటక భూతంగా చేశాయి.

సరీగ్గా, ఇలాంటి కఠోర పరిస్థితులలో, మనదేశ పాలకులు, పాలకవర్గాల నుండి ప్రజలకు ఎలాంటి ఆశ లేకుండిన నేపథ్యంలో, 'అందరికీ మంచిరోజులు' 'సబ్ కా సాధ్, సబ్ కా వికాస్' వంటి ఆకర్షణీయ వాగ్దానాలు కురిపించి, ప్రజలకు ఓ బూటకపు ఆశను కల్పించి - ఒక సంవత్సర కాలం క్రితం నరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలో, బిజెపి సారధ్యంలో ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం కేంద్రంలో అధికారాన్ని చేబట్టింది. అదే సమయంలో, సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్య వాదానికి మరియు హిందూ మతతత్వ మూఢత్వానికి దాసోహంచేసి విధానాలను బరితెగించి నిశ్చయాత్మకంగా అమలు చేయటం ద్వారా తన ప్రజావ్యతిరేక, దేశ వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల అసలైన వర్గ స్వభావంతో ముందుకొచ్చింది. పేదరికం, నిరుద్యోగం, నిరక్షరాస్యత, ఆరోగ్య రక్షణ వంటి ప్రజల తక్షణ ప్రాథమిక అంశాల నుండి - మతానికి సంబంధించిన మూర్ఖమైన, భావోద్వేగాల వైపుకు, వైభవోపేత దేశ గత చరిత్ర మీదకు దేశ ప్రజల అలోచనలను నేర్చుగా మళ్ళించేందుకు పూనుకుంది. దీనికి తోడుగా ఆర్థికాభివృద్ధి, జిడిపి పెరుగుదల వంటి నినాదాలను నేర్చుగా జోడించటం ద్వారా ప్రజలలోని విద్యావంతులుగా చెప్పబడే మధ్యతరగతి నెక్లెష్టు వీటిని స్వీకరించి తన కార్యాచరణ విధానాలకు ఆమోదం తెలిపేవారిగా వారిని మచ్చిక చేసుకోపూనుకుంది.

ఈ విధంగా మోడీ ప్రభుత్వం - సుపరిపాలనగా చెప్పబడే పోజుతో రక్షణరంగం, రైల్వేలు వంటి వ్యూహాత్మక రంగాలలో 100 శాతం, బీమా విభాగంలో 40 శాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను ప్రవేశపెట్టటం; ప్రైవేటీకరణ చర్యల ద్వారా ఆయా యాజమాన్యాలకు అత్యధిక లాభాలు చేకూర్చిపెట్టే విధానాలను అమలు చేయటం వంటి చర్యలను చేపట్టి ప్రజలను విశ్వాస ఘాతుకత్వానికి గురిచేసింది. ఇంతేగాక, నిర్ణయగా, అత్యంత మొరటుగా శ్రామిక రైతాంగం యొక్క ఆదివాసుల యొక్క జీవనాధారాల విచ్ఛిన్నానికి పాల్పడే భూసేకరణ ఆర్డినెన్స్ ను తీసుకువచ్చింది. దీని ద్వారా బడాపెట్టుబడిదారులు, కార్పొరేటుసంస్థలు నిరాటంకంగా న్యాయపరమైన, ప్రభుత్వపరమైన ఆంక్షలు లేకుండా రైతాంగం యొక్క భూములను గుంజివేసుకునే అవకాశం కల్పించింది. ఒక సంవత్సరకాలపు ఎన్డీఏ ప్రభుత్వంయొక్క ప్రజావ్యతిరేక, దేశ వ్యతిరేక విధానాల అమలు తీరు ఈవిధంగా వుంది.

పైన పేర్కొన్న ప్రజావ్యతిరేక, దేశ వ్యతిరేక విధానాల అమలులో భాగంగానే నరేంద్రమోడీ ఆధ్వర్యంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం - మనదేశంలో కార్మికులకు రాజ్యాంగపరంగానూ, ఇతర రూపాలలోనూ పొందుపరచబడిన చట్టపరమైన రక్షణలను కుదించి వేయటంద్వారా బడాపెట్టుబడిదారులకు, సామ్రాజ్యవాద ట్రాన్స్ నేషనల్ కార్పొరేషన్లకు మనదేశ కార్మికులను, కార్మికవర్గాన్ని బానిసలుగా మలిచే మార్గాన్ని క్రమంగా ప్రారంభించింది.

భారత గణతంత్ర సమాఖ్య స్ఫూర్తిని ప్రోత్సహించే పేరుతో, మనదేశ సమాఖ్య చట్రంలో రాష్ట్రాలహక్కులను గుర్తించే పేరుతో, టిడిపి ఒక మద్దతుదారుగా వున్న బిజెపి నాయకత్వంలో మోడీ ఆధ్వర్యంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం - కార్మిక చట్టాలకు తిరోగమన సవరణలు చేసింది. తద్వారా అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రాలకు సైతం వ్యతిరేకంగా, మరింత క్రూరంగా బడా పెట్టుబడిదారివర్గం కార్మికులను దోపిడీ చేసుకునేందుకు మార్గాన్ని సుగమం చేసింది. ఈవిధంగా, మనదేశంలోని కార్మికవర్గంపై అతిపెద్ద దాడికి కావలసిన భూమికను పూర్తిచేసుకొని సంసిద్ధంగా వుంది.

ఈ విధంగా మనదేశంలోని యావన్మంది కష్టజీవులైన రైతాంగపు ఆశలను, ఆకాంక్షలను విజయ వంతంగా కాలరాచివేసిన తర్వాత, మనదేశంలోని కార్మికవర్గాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయటానికి, కార్మిక చట్టాల ద్వారా వారికి లభించే కొద్దిపాటి చట్టపరమైన రక్షణ లన్నింటినీ సంపూర్ణంగా తొలగించి, వారిని బడా పెట్టుబడిదారుల ఎదుట బానిసలుగా కట్టిపడేయటానికి ఒక క్రమాన్ని ఎంచుకుంది.

'స్వాతంత్ర్య కాలం నాటినుండి దేశంలో కొనసాగుతున్న కార్మిక చట్టాలన్నింటికీ అతిపెద్ద మరమ్మత్తు' చేయబోతున్నట్లుగా ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం ఘనంగా ప్రకటించింది. తదనుగుణంగా రానున్న పార్లమెంటు సమావేశాలలో ప్రభుత్వ కార్మికమంత్రిత్వ శాఖ ఓ ముసాయిదా బిల్లును ప్రవేశపెట్టేందుకు రూపకల్పన చేస్తోంది. మనదేశంలో కార్మికవర్గానికి సమాధి కట్టబోతున్నారని ఈ ముసాయిదా బిల్లు స్పష్టం చేస్తోంది. ఈ విధంగా ప్రస్తుత బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం - 'అచ్చేదిన్ ఆయేగా' అనే నినాదమిస్తూనే కార్మికులకు ద్రోహం చేయటానికి నిర్ణయించుకుంది.

కానీ, ఈ మోసకారితనాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు, దేశంలోని కార్మిక చట్టాలకు 'అతిపెద్ద మరమ్మత్తు' చేయబోయేది ఎందుకంటే, 'తయారీ రంగంలో లక్షలాది ఉద్యోగాల కోసమే'నని బూకరిస్తోంది. నరేంద్రమోడీ సారధ్యంలోని పాలక బిజెపి ప్రభుత్వ నయవంచన ఈవిధంగా వుంది.

అయితే శ్రమశక్తిని దోచుకునేందుకు పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలకు, ట్రాన్స్ నేషనల్ కార్పొరేషన్లకు తగిన విధంగా కార్మిక చట్టాలను సవరిస్తున్నామన్న తమ ఉద్దేశ్యాలను బిజెపి పాలకులేమీ దాచుకోవటంలేదు. ఆర్థికాభివృద్ధి, పెరుగుదల, ఉద్యోగకల్పనల పేర్లతో తమ కార్మిక వ్యతిరేక ఉద్దేశ్యాలను వారు సమర్థించు కుంటున్నారు.

గత కొద్దినెలలుగా కార్మిక, ఉద్యోగ కల్పనా మంత్రిత్వశాఖ అధికారులు, లేక కేంద్రస్థాయి మంత్రులు, కేంద్ర క్యాబినెట్ మంత్రులు ఈ దిశగా ఆమోదించబడిన కొన్ని ప్రతిపాదనలతో సహా కొన్ని నిర్దిష్ట ప్రతిపాదనలను ముందుకు తెస్తున్నారు. ఇటీవల కేంద్రమంత్రివర్గం 1986 నాటి బాలకార్మిక (నియంత్రణ, నిషేధం) చట్టానికి కొన్ని నిర్దిష్ట సవరణలను ఆమోదించింది. తద్వారా నిర్దిష్ట వృత్తులలో బాలకార్మికుల శ్రమను చట్టబద్ధం చేసింది. దుర్భర దారిద్ర్యం కారణంగా బలవంతంగా ఇంటి చాకిరిలోకి ప్రవేశపెట్టబడే బాలికలు లేదా దళిత, మైనారిటీల బాలబాలికలకు ఈ చట్టసవరణలు తీవ్ర హాని కలుగజేస్తున్నాయి. బీడీలు చుట్టే పరిశ్రమ, కుట్టు పరిశ్రమ, బాణాసంచా తయారీ పరిశ్రమ, వ్యవసాయ పరిశ్రమల వంటి గృహ ఆధారిత పరిశ్రమలలో ఈ చట్ట సవరణలు మరింతగా బాలకార్మికుల శ్రమను ప్రోత్సహించేవిగా వున్నాయి. ఇంతేగాక, ఈ సంవృతరం కేంద్ర బడ్జెట్ లో మహిళా శిశు సంక్షేమశాఖకు 8,306 కోట్ల రూ॥ల కోత విధించారు. బాలకార్మికులను 'రక్షించటం, పునరావాసం కల్పించటం, బడికి పంపటం' వంటి కనీసపాటి చర్యలకు దీనితో తీవ్ర విఘాతం కలగనుంది. ప్రభుత్వం తలపెట్టిన కార్మిక చట్టాల 'అతిపెద్ద మరమ్మత్తు' యొక్క స్వభావానికి ఇదో స్పష్టమైన సూచికగా వుంది.

మనదేశంలో నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలు తర్వాత కాలంలో - భారతదేశంలో కార్మిక చట్టాలు ప్రపంచంలోనే అత్యంత మందకొడ్డియైనవిగా వున్నాయని ప్రపంచబ్యాంకు పెద్ద గొంతుకతో పదే పదే ప్రకటిస్తూండటంతోపాటు, భారతదేశంలో పెట్టునున్న విదేశీ పెట్టుబడి అవసరాలకనుగుణంగా వాటిని మార్చాలని డిమాండ్ చేస్తూ వస్తోంది.

గత యుపిఏ ప్రభుత్వం కూడా తన పాలనా కాలంలో పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టడం కోసం కార్మిక చట్టాలకు అనేక సవరణల ప్రతిపాదనలు చేసింది. కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వానికి పూర్తిస్థాయి ఆధిక్యం లేకపోవటం వలన ఈ సవరణలను ఆచరణలోకి తెలేకపోయింది. ఏమైనా, ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న కార్మిక చట్టాలకు, ఆ నిబంధనలకు, వాటి అమలుకు కట్టుబడి వుండరాదని మాత్రం యుపిఏ ప్రభుత్వం నిర్ణయించుకొనివుంది. ఈవిధంగా కార్మిక సంక్షేమ చట్టాల అమలును ఉల్లంఘించిన, నిర్లక్ష్యం చేసిన, నిరాకరించిన బడా పెట్టుబడిదారుల, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలపై చర్యలేమీ తీసుకోకుండా పరోక్షంగా బడా పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకే యుపిఏ ప్రభుత్వం కొమ్ముగాసింది. హర్యానా రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలో నున్న కాలంలో కార్మిక నిబంధనలను పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా సడలించే క్రమాన్ని ప్రారంభించింది. అలాగే హిమాచలప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం

కూడా ఇటీవల అదే క్రమాన్ని ప్రారంభించింది. కనుక, ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశించిన విధంగా కార్మిక చట్టాలను సంస్కరించటానికి కాంగ్రెస్ పాలకులేనాదూ వ్యతిరేకం కాదనేది స్పష్టం. ఈవిధంగా ప్రధాన పాలక ప్రతిపక్షమనేది కూడా కార్మిక చట్టాల 'అతిపెద్ద మరమ్మత్తు'ను నిరాకరించటానికి సిద్ధంగాలేదు. కానీ, ఈ 'అతిపెద్ద మరమ్మత్తు'లో కేవలం తనవంతు పరపతిని దక్కించు కోవడం కోసం మాత్రమే అది ప్రాకులాడుతున్నది.

కార్పొరేటు సంస్థల సంఘమైన ఎఫ్ఐఐసిసిఐ మరియు ఇతర పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల సంఘాలన్నీ కార్మికచట్టాల సమూల మార్పులను డిమాండ్ చేస్తూ వస్తున్నాయి. ఇలాంటి సమూల మార్పుల తక్షణ ఆవశ్యకత గురించి కార్పొరేట్ మీడియా విస్తృత ప్రచారం చేస్తున్నది. కార్మిక మంత్రిత్వశాఖలోని సీనియర్ ఉన్నతాధికారులు సైతం, ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న కార్మికచట్టాలు నత్తనడకతో ఉన్నాయని, 'అభివృద్ధికి గొప్ప ఆటంకంగా పరిణమించాయ'ని నొక్కి చెబుతూ కార్మిక చట్టాలను సులభతరం చేయటం ద్వారా పరిశ్రమ యాజమాన్యాలకు ప్రోత్సాహం కల్పించి తద్వారా ఉద్యోగ కల్పనను పెంచాలని సిఫార్సు చేస్తున్నారు. మోడీ ప్రవచిస్తున్న రానున్న రెండు దశాబ్దాలలో 20 కోట్లమందికి ఉద్యోగాలు కల్పించగలిగే 'మేక్ ఇండియా'కు ప్రస్తుత కార్మిక చట్టాలు అతిపెద్ద అవరోధంగా ఉన్నాయని నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధాన సమర్థకులైన మేధావులు పేర్కొంటున్నారు.

ఈవిధంగా బడా పెట్టుబడిదారులకు కార్మికులను బానిసలుగా మలిచే కుట్రపూరిత ఉద్దేశ్యాలను అమలు చేయటానికి అవసరమైన స్వీయాత్మక వాతావరణాన్ని సృష్టించుకున్న తర్వాత, ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం 'సమూలంగా సంస్కరించే' తన బృహత్తర కార్యక్రమం దిశగా ముందుకు సాగుతోంది.

ఈనాడు బడాపెట్టుబడిదారుల 'అంతర్జాతీయ' ఆర్థికవేత్తలు మరియు కార్పొరేటు ప్రపంచమంతా మోడీ ప్రభుత్వం చేబట్టిన ఈ సాహసోపేతమైన చొరవను వేనోళ్ళ కొనియాడుతున్నారు. అంతేగాక, 1991లో ఆర్థిక సంస్కరణల అమలుకు భారతదేశ తలుపులను బాహుటంగా తెరిచిన తర్వాత చేపట్టే అతిపెద్ద ఆర్థిక సంస్కరణగా ఈ చర్య ఉండబోతున్నదని పేర్కొంటూ, మోడీని అభినందిస్తున్నారు. అయితే, ఈ 'సమూల సంస్కరణల' ప్రతిపాదనలు కార్మికులకు ఏమైనా ప్రయోజనకరమా లేక ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశాల కనుగుణంగా సంస్కరణల పేరుతో సాగిస్తున్న తిరోగమనచర్యలా అనేదానిని పరిశీలించుకోవలసింది భారత కార్మికవర్గమే.

ప్రస్తుతం లభ్యమవుతున్న సమాచారం మేరకు ప్రతిపాదిత 'సమూల సంస్కరణల' స్వభావాన్ని గురించి సంక్షిప్తంగా మాత్రమే పేర్కొనగలుగుతాము.

ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న 44 కార్మిక చట్టాలను-పారిశ్రామిక సంబంధాలు, వేతనాలు, సామాజిక భద్రత, రక్షణలనే నాలుగు విభాగాలుగా విభజించి వాటి విధివిధానాలను నిర్ణయించ బోతున్నట్లుగా తెలుస్తోంది. కానీ ప్రభుత్వం ఇప్పటికి పారిశ్రామిక సంబంధాలు, వేతనాల గురించిన రెండు విభాగాల విధివిధానాలనే సిద్ధం చేసింది. అదేవిధంగా యాజమాన్యాలు ఎలాంటి ఆందోళనా చెందాల్సిన అవసరం లేనివిధంగా, వారు కోరుకున్నవిధంగా అనేక చట్టాలను నీరుగార్చేందుకు కూడా ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. మిగిలిన సామాజిక భద్రత, రక్షణలకు సంబంధించిన విధివిధానాలపై అధినాయకత్వాలు అస్పృష్టంగా, గందరగోళంలో వున్నాయి.

కేంద్ర మంత్రిమండలి తాము ప్రతిపాదించనున్న కార్మిక బిల్లులో 40 మంది కార్మికుల వరకు పనిచేసే చిన్న పరిశ్రమలను పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, ఫ్యాక్టరీల చట్టం నుండి మినహాయించునిచ్చింది.

ఈ బిల్లు-యాజమాన్యాలకు తమ పరిశ్రమలను సాంకేతికపరంగా నమోదు చేసుకోవటానికి లేదా మూసివేయటానికి అనుమతించిచ్చింది. పరిశ్రమల తనిఖీలను సదుపాయ సంధానకర్తల (ఫెసిలిటేటర్ల) ద్వారా సాగిస్తుంది. ఇప్పటివరకు ఒక వారం రోజుల వ్యవధిలో ఒక కార్మికునిచేత 50 గంటల మించి ఓవర్ టైమ్ పనిచేయించరాదనే నిబంధనను 96 గంటల వరకూ అనుమతిస్తూ సవరణ చేయనున్నారు. ప్రస్తుతం కార్మికులు తమ బ్యాంకు ఖాతా ద్వారా వారి నెలసరి

వేతనాన్ని పొందుతున్నారు. యాజమాన్యాలు అనుసరించే అక్రమ కార్మిక ఆచరణల గురించిన వివాదాలను లేవనెత్తేందుకు ఈ బిల్లు ప్రకారం 51 శాతం కార్మికుల ఆమోదం అవసరమౌతుంది.

పై సవరణలను విమర్శనాత్మకంగా పరిశీలించాల్సిన అవసరంలేకుండానే, ఇవి కార్మికులను వినాశనం గావించే తీవ్ర దుష్పరిణామాలను కలిగిస్తాయని తేలిగ్గా మనమొక నిర్ధారణకు రావచ్చు. మనదేశంలో పరిశ్రమలకు సంబంధించిన 2011-12 సంవత్సరపు వార్షిక సర్వే వివరాల ప్రకారం, దేశంలో కార్యకలాపాలు సాగిస్తోన్న 1,75,710 పరిశ్రమల్లోని మొత్తం కార్మికులలో 72 శాతం కార్మికులు 50 మందికంటే తక్కువ సంఖ్యతో నడుస్తున్న ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేస్తున్న వారే. వాస్తవానికి వీరికే అధిక న్యాయపరమైన రక్షణల అవసరం వుంది. కార్మికులకు లభించే కనీసపాటి చట్టపరమైన రక్షణలు కూడా ప్రతిపాదిత నూతనబిల్లు ద్వారా రద్దు చేయబడతాయి. కార్మికుల పనిగంటలు, పని పరిస్థితులు, పని ప్రదేశ స్థితిగతులన్నీ పారిశ్రామిక యజమానుల ఇష్టారాజ్యంగా మార్పులు చేయబడతాయి. ఫ్యాక్టరీ తనిఖీ అధికారుల స్థానంలో సంధానకర్తలను నియమించటం ద్వారా ప్రభుత్వం ఒక్కసారిగా కార్మిక చట్టాలను అమలుచేయాల్సిన తన బాధ్యత నుండి సులభంగా తప్పుకుంది. కార్మికులు విడిగాకానీ, సంఘాలద్వారాగానీ యాజమాన్యాలు అనుసరించే అక్రమ కార్మిక ఆచరణలకు సంబంధించిన పారిశ్రామిక వివాదాలను పరిష్కరించుకునేందుకు ఏవిధమైన అవకాశమూ లేకుండా పోతుంది. పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల అక్రమ కార్మిక ఆచరణలనేవి ఎల్లవేళలా నిరంతరాయంగా సాగే దుర్మార్గాలే. వీటిని లేవనెత్తే కార్మికులు కొద్దిమందిగానో లేక బాధితులైన కార్మికులు ఓ సెక్షనుగానో వుంటారు మినహా 51 శాతం కార్మికులు ఆ వివాదాన్ని లేవనెత్తటమనేది దాదాపు అసాధ్యమే! బ్యాంకు ఖాతాల ద్వారా వేతనాలను అందుకోవటం కార్మికులకు ప్రయోజనకరమైనది. దీనికి భిన్నంగా బ్యాంకులలో నిల్వజేసిన కార్మికుల వేతనాల మొత్తాలను తమ నిల్వల సమతూకాన్ని నిర్వహించుకునేందుకు బ్యాంకులు వుపయోగించుకుంటాయి. పైగా, ప్రభుత్వాల ప్రోత్సలంతో బీమా కంపెనీలు నిర్వహించే వివిధ బీమాపథకాలకు లబ్ధి చేకూర్చేవిధంగా కార్మికుల నుండి ప్రీమియం డబ్బును వారితో ఎలాంటి సంబంధంలేకుండా నేరుగా వారి బ్యాంకు ఖాతాల నుండే బ్యాంకులు మినహాయించుకుంటాయి. ఈ బీమా రంగంలోకి ప్రైవేటు సంస్థలు ప్రవేశించి వివిధ అస్పష్ట ‘సామాజిక భద్రతా పథకాల’ను ప్రవేశపెట్టి కార్మికులను లూటీ చేసుకుంటాయి. ఈ బీమా సంస్థలు అత్యంత అరుదుగా మాత్రమే బీమా క్లెయిమ్లను పరిష్కరించటం జరుగుతుంది. ప్రభుత్వాలే వారి ఏజెంట్లుగా, వ్యాపార ప్రోత్సాహకులుగా వుండటంతో చట్టపరమైన ఎలాంటి ఔరుకూ లేకుండా ఈ బీమా సంస్థలన్నీ కార్మికుల కష్ట ఫలితాన్ని ఈ విధంగా కొల్లగొట్టుకెళ్ళాయి. ప్రస్తుత ప్రతిపాదిత సవరణలతో పారిశ్రామిక యజమానులు, కార్మికుల ఆమోదం లేకుండానే కార్మికులచే అదనపు గంటల ‘ఓవర్‌టైమ్’ను చట్టబద్ధంగానే కొనసాగించగలుగుతారు.

దీనితోబాటుగా కాంట్రాక్టు కార్మికులను ఇతర పనులకు, చిన్న ప్రాజెక్టుల అవసరాలకు ‘నిర్దిష్టకాలపు కార్మికులు’గా నిర్వచించి పెద్ద కంపెనీలు వారిని కాంట్రాక్టు ప్రాతిపదికన తీసుకోవటాన్ని అనుమతించే విధంగా పారిశ్రామిక ఉపాధి (నిర్దిష్ట ఆదేశాల) చట్టాన్ని సవరించాలనే 2003 నాటి ప్రతిపాదనను ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం పునరుద్ధరించింది. ఈ నిర్దిష్టకాలపు కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించటానికి ఎలాంటి నోటీసూ జారీచేయాల్సిన అవసరం ఉండదు. కాంట్రాక్టు కార్మికులందరి సర్వీసులను క్రమబద్ధీ కరించాల్సిన యాజమాన్యాల బాధ్యతను ప్రతిపాదిత సవరణలు తొలగించివేస్తున్నాయి. కాంట్రాక్టు కార్మికుల అంచనాలను, ఏనాటికైనా స్థిర కార్మికులుగా అవగలుగుతామనే వారి అవకాశాలను ఈ చర్యలు శాశ్వతంగా మూసివేస్తున్నాయి. విపత్తులలో సైతం త్యాగాలకు సిద్ధమై కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా బొగ్గు గనులలో పనిచేసే ‘బదిలీ కార్మికుల’ జీవితాలపై ఈ సవరణలు తీవ్ర దుష్ఫలితాలు చూపుతాయి.

కార్మికులు తామంతా ఒక యూనియన్‌గా ఏర్పడటాన్ని, ‘చట్టబద్ధమైన’ సమ్మెలు చేయటాన్ని ప్రతిపాదిత నూతన పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లు అసాధ్యం చేస్తోంది. తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో సమ్మె చేపట్టిన కార్మికులు, ప్రతిపాదిత నూతన బిల్లు ప్రకారం ఎప్పటికీ పూర్తిచేయలేని మొండి నిబంధనలతో కూడిన చట్టపరమైన సాలెగూట్లో చిక్కుకోనున్నారు. ప్రస్తుతం వున్న నిబంధనల ప్రకారం ఓ సంస్థలో పనిచేసే ఏడుగురు కార్మికుల ఆమోదం వుంటే అక్కడ

యూనియన్‌ను ఏర్పరచుకోవచ్చు. కాగా, ప్రతిపాదిత బిల్లు ప్రకారం ఆ సంస్థలో పనిచేసే 10 శాతం కార్మికులు తామంతా ఆ సంఘంలో సభ్యులుగా చేరటానికి సిద్ధంగా వున్నామని తప్పనిసరిగా ప్రకటించాల్సి వస్తోంది. తమ పరిశ్రమలో ఎలాంటి యూనియన్ వుండనవసరంలేదని భావించే యజమానుల ప్రయోజనం కోసం, యూనియన్ల ఏర్పాటును పూర్తిగా నిరుత్సాహపరచటం కోసం ఈ నూతన ప్రతిపాదనలు సిద్ధం చేశారు. ఈ నూతన బిల్లు ‘బయట వ్యక్తులను’ సమస్యలు సృష్టించేవారిగా పేర్కొంటూ వారిని ఆయా ట్రేడ్ యూనియన్లలో సభ్యులుగా చేర్చుకోవటాన్ని నిరాకరిస్తున్నది. మరోప్రక్క కార్మికులను తీవ్ర దోపిడీకి గురిచేయటానికి, కార్మికులపై కక్ష సాధించటానికి అవసరమైన ‘మానవ వనరుల’ కార్యకలాపాలను నిర్వహించేందుకు పరిశ్రమకు బయటవారైన నిపుణులను, సలహాదారులను, సాంకేతిక నిపుణుల వంటి వారిని మాత్రం యాజమాన్యాలు నియమించుకోవటానికి ప్రభుత్వం అనుమతిస్తోంది.

కార్మికుల తొలగింపును, పరిశ్రమల మూసివేతను ఈ నూతన బిల్లు సులభతరం చేస్తున్నది. ప్రస్తుతం 100 మంది ఆపైగా పనిచేస్తున్న కార్మికులున్న పరిశ్రమల యాజమాన్యం, ఆ సంస్థను మూసివేయాలన్నా, అందులో కార్మికులను తొలగించాలన్నా ప్రభుత్వ అనుమతి పొందాల్సి వుంది. అయితే ఈ నూతన బిల్లు ప్రకారం 300 మంది వరకు కార్మికులున్న ఏ పరిశ్రమనైనా మూసివేతకు, అందులో కార్మికుల తొలగింపుకు ప్రభుత్వం నుండి ఎలాంటి అనుమతీ అవసరం లేకుండానే చర్యలు తీసుకోవచ్చు.

వేతన నిబంధనల అంశంలో ఈ నూతన బిల్లు - కనీస వేతన చట్టం (1948), వేతన చెల్లింపుల చట్టం (1936), జోనసు చెల్లింపుల చట్టం (1965), సమానవేతన చట్టం (1978) అన్నింటినీ కలగలప బోతోంది. ఈ నూతన బిల్లుతో కొన్ని నిర్దిష్ట పరిశ్రమలలో దేశస్థాయిలో కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించే బాధ్యత నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం తప్పుకోనున్నది. పెట్టుబడులను ఆకర్షించటానికి వీలుగా ఈవిధంగా సాధ్యమైనంత తక్కువగా కనీస వేతనాలను నిర్ధారించే స్వేచ్ఛను ఆయా రాష్ట్రాలకు కట్టబెట్టింది. ఈ బిల్లు- కార్మికులకు జోనస్ చెల్లింపును గురించి ప్రస్తావించనే లేదు. ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న చట్టంనుండి అనేకానేక పరిశ్రమలను మినహాయించటం ద్వారా జోనస్ చెల్లింపును యజమానుల దయాధర్మాలకు వదిలి వేసింది. నూతనబిల్లు ప్రతిపాదనల ప్రకారం మహిళలు, తమతోపాటు పనిచేస్తున్న పురుషులతో సమానంగా తమకు వేతనాలు ఇవ్వాలని డిమాండు చేయటమో, అభిలషించటమో కూడా చేయలేని స్థితి ఏర్పడుతుంది. బ్రేడు యూనియన్ల అసంబద్ధ కార్యకలాపాల పేరిట ఈ నూతన బిల్లు ప్రతిపాదనలు - ప్రస్తుతం ఉనికిలో వున్న యూనియన్లకు అనేకానేక నిబంధనలు విధించి వాటిని రద్దుచేయటమో లేక వాని గుర్తింపును తొలగించటమో చేయటంతోపాటు కఠినమైన జరిమానాలు విధించి శిక్షించే అవకాశం కల్పిస్తున్నాయి. అదే సమయంలో యాజమాన్యాలు పాల్పడిన అమానవీయ, నీతిబాహ్య, అసంబద్ధ కార్మిక వ్యతిరేక కార్యకలాపాలపై జరిమానాలను తొలగించి యజమానులకు సులభతరం చేస్తున్నాయి.

‘చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెలలో పాల్గొన్నందుకుగాను కార్మికులపై అర్ధరహిత, అసాధారణ శిక్షలను విధించే విధంగా ఈ నూతన బిల్లు ప్రతిపాదించింది. ఇది ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమాన్ని - అది ఎంత దుర్బలంగా, అశక్తంగా ఉన్నప్పటికీ దానిని సమూలంగా నాశనం చేయాలనే ప్రభుత్వ ఉద్దేశాన్ని ఇది సూచిస్తోంది.

సారాంశంలో ప్రభుత్వం చెబుతోన్న ‘కార్మిక చట్టాల సమూల మార్పు’లంటే యావన్మంది కార్మికులను పెట్టుబడి ఎదుట బానిసలుగా చేసి కార్మికులను ‘ఆధునిక బానిసలుగా’ వారిని అమానవీయ దోపిడీకి గురిచేయటమే. మోడీ నాయకత్వంలోని ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం చేపట్టిన ‘భారీ ఆర్థిక సంస్కరణ’ యొక్క వాస్తవిక వర్గస్వభావం ఇదే!

భారత కార్మికవర్గం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఈ బానిసత్వాన్ని ఆమోదించబోదు; ఆమోదించరాదు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ప్రభుత్వం యొక్క ఈ తిరోగమన చర్యలను ప్రతిఘటించి తీరాలి.

ఈ ప్రతిపాదిత మార్పుల గురించి ముందుగా సాంప్రదాయ ట్రేడ్ యూనియన్ల నాయకత్వాలతో ప్రభుత్వం చర్చించి వుంటే ఎంతో కొంత ఉపశమనం లభించివుండేదని ఎవరూ భ్రమలలో వుండాల్సిన అవసరంలేదు. కార్మికులను బానిసత్వానికి లోనుచేసే ప్రభుత్వచర్యలను వ్యతిరేకిస్తామనే బిఎంఎస్ నాయకత్వపు ప్రకటనలను చూసికానీ, బిజెపి, ఆర్‌ఎస్‌ఎస్‌ల అనుబంధ సంఘాల ప్రకటనలను చూసికానీ ఎవరూ

తెలివితక్కువ తనంగా మోసపోవాల్సిన అవసరంలేదు. తమ ప్రభుత్వం ముందుకుతెస్తున్న కార్మికుల ‘బానిసత్వ విధానాల’కు వ్యతిరేకంగా కార్మికులలో వ్యక్తమయ్యే ఆగ్రహవేశాలను నిరోధించే పాత్ర పోషించేందుకే ఈ సంఘాలున్నాయి. పార్లమెంటరీ ప్రతిపక్షపార్టీల సాంప్రదాయక ట్రేడ్ యూనియన్ల నాయకత్వంకూడా అవసరానికి తగినట్లుగా పరిస్థితులనందుకొని ఉద్యమించటానికి ముందుకు రావటంలేదు. కానీ తక్షణం కార్మికుల మెడపై కత్తి మోపి తెగనరకటానికి సిద్ధంగా వున్న ప్రభుత్వ చర్యలను నిరసిస్తూ ఎప్పుడో సెప్టెంబర్ 2న దేశవ్యాపిత సమ్మె చేస్తామనే తీర్మానాలు చేస్తున్నాయి. రాజ్యసభలో జరుగనున్న పార్లమెంటరీ నాటకం పట్ల బహుశా వారికి కొన్ని ఆశలుండి, తద్వారా రానున్న విపత్తు నుండి బయటపడగలుగుతామని వారు భావిస్తూ వుండవచ్చు.

కోరుతాడివర్తु... (2వపేజీ తరువాయి)

ఎకరాలకు వేలం పాటపెట్టి సాగురైతులను అడ్డుకొనేందుకు పెద్దఎత్తున సాయుధ పోలీసులను మోహరించారు. పాటలను వ్యతిరేకిస్తూ రైతులు చేస్తున్న ఆందోళనను పోలీసులచే అడ్డగించి పాటలు నిర్వహిస్తుండటంతో దాన్ని తట్టుకోలేక ఎప్పటి నుండో తమ సాగుబడిలో ఉన్న, తమకు జీవనాధారమైన భూమిని దౌర్జన్యంగా కౌలు వేలం పెట్టవద్దని, అలాచేస్తే తమ ఉసురు తీసినవారవుతారని, తమ జీవనాధారాన్ని నాశనం చేయవద్దని అధికారులను వేడుకొన్నప్పటికీ ఫలితం లేక, దూపాటి శివనాగేశ్వరరావు, శ్రీరాములు, నక్కా ఏడుకొండలు, గొడవర్తి నాగేశ్వరరావు, రెడ్డి సుబ్బులమ్మ, చెత్తయ్య, తాళ్ళూరి బోనీలు పురుగుమందు తాగి చావుకి సిద్ధమయ్యారు.

సంఘటన వాస్తవాలను తెలుసుకొనేందుకు దేవాదాయశాఖ ఆసిస్టెంట్ కమిషనర్‌ని రైతుకూలీ సంఘం రాష్ట్రబృందం కలసినప్పుడు కూడా అవి జమిందారీ ఎస్టేట్ భూములనిగానీ, చెన్నకేశవస్వామి దేవస్థానానికి వ్రాసి యిచ్చినట్లుగాని చెప్పలేదు. 1932 నుండి సాగుదారైన రైతుల ఆధీనంలోనే భూములు ఉన్నాయనే వాస్తవాన్ని కాదనలేకపోయారు. దేవాలయ భూములైతే మీరు ఎందుకు అభ్యంతరం చెప్పలేదని అడగగా, అందుకు సరైన సమాధానం ఇవ్వలేదు. 1965లో కౌలు ఒప్పుందం కుదుర్చుకొని, ఆ తర్వాత 2000 సం॥ దాకా కౌలు ఒప్పుందాలు ఎందుకు చేసుకోలేదని ప్రశ్నిస్తే సిబ్బందికొరత పేరుతో తప్పించుకో చూశాడు. హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం భూములు సర్వేచేసి ఎవరివనేది నిర్ధారించటాన్ని ఎందుకు అడ్డుకొన్నారన్న దానికి ఆయన నుండి సమాధానం లేదు. రైతులు పురుగుమందు త్రాగి చావుభ్రతుకుల మధ్య ఊగుతుంటే, కుటుంబ సభ్యులు హాహాకారాలు చేస్తుంటే మీరెలా పాటలు పెట్టారని అడగగా, ఆ విషయం తెలియదని ఏసి అబద్ధమూడాడు. వీటిని పరిశీలిస్తే దేవాదాయశాఖ అధికారులు, పేదరైతుల భూములను గుంజుకొని, డబ్బుగల స్వార్థపరులకు కట్టబెడుతున్నారని స్పష్టమౌతున్నది.

భూమితో గ్రామీణ పేదల జీవితం పెనవేసుకొని ఉంది. అంత ప్రాధాన్యత గల భూమి కొద్దిమంది భూస్వాముల వద్ద పోగుబడి ఉండటం వలన తమ

కామ్రేడ్ దుబ్బాక... (8వపేజీ నుండి)

అవకాశవాద ధోరణులను ఎదిరించి నిబద్ధతతో తుదిశ్వాస వరకు విప్లవంకోసం పనిచేశారని ఆయన కొనియాడారు. సరైన విప్లవ పంథాలో నడవడమే ఆయనకు మనం అందించే నిజమైన విప్లవ నివాళి అవుతుందన్నారు.

తెలంగాణ రైతుకూలీసంఘం ప్రధానకార్యదర్శి కా॥ భూతం వీరయ్య మాట్లాడుతూ పాలకులు తెలంగాణను అభివృద్ధిచేయడంలో అసమానతలు చూపించారని, దానినుంచే తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు

కానీ, ఇటువంటివన్నీ భ్రమాజనితాలేనని, కార్మికవర్గపు గత అనుభవాలన్నీ బోధిస్తున్నాయి.

కనుక, మనదేశంలో కార్మికుల పరిస్థితి మరింత ప్రమాదకరంగానూ, దుర్భరంగానూ మారుతోంది. కార్మికులను శాశ్వత బానిసత్వంలోకి పడదోసే పెను విపత్తు నుండి తమను తాము రక్షించుకునేందుకు వారింకెంతమాత్రమూ సోమరులుగా ఉండజాలరు.

ఈ పరిస్థితి - కార్మికులను, వారి వర్గ ప్రాతిపదికన ఐక్యమై, పాలకులు, పాలకవర్గాలు ముందుకు తెస్తున్న బానిసత్వ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గ రాజకీయ దృక్పధానికనుగుణంగా పోరాడాలి మినహా చాలాకాలం క్రితమే ట్రేడ్‌యూనియన్ ఉద్యమాన్ని నిస్సారంగావించిన పార్లమెంటరీ రాజకీయ దృక్పధంతో మాత్రం ఎట్టిపరిస్థితుల్లో కాదని హెచ్చరిస్తోంది. ★

స్వేదం ద్వారా పంటలు పండించే పేదలకు భూమి దక్కకుండా పోయింది. భూస్వామ్యవర్గాన్ని కాపాడే పాలకులు చేసిన భూ సంస్కరణ చట్టాలు ఏవీ పేదలకు భూములు పంచలేకపోయాయి. పోరాడి సాధించుకొని పేదలు సాగుచేసుకొంటున్న బంజరు, పోరంబోకు, ఎస్టేట్, దేవాదాయ భూములను లాగేసుకొనేందుకు పాలకులు చట్టాల్లో అనేక మార్పులు చేశారు. ఆ చట్టాల ద్వారా పేదలను భూముల నుండి తొలగించి భూస్వాములకు, సంపన్నవర్గాలకు పాలకులు కట్టబెడుతున్నారు. అందులో భాగమే కోరితాడిపర్రు, వామనగుంటపాలెం, ఆలపాడు పేదల రైతుల భూములను దేవుని భూములుగా ప్రకటించటం, రైతులను భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టడం!.

పురుగుమందు తాగి ఇద్దరు రైతులు ప్రాణాలు కోల్పోయిన తర్వాత ప్రభుత్వం మొసలి కన్నీరు కారుస్తున్నది. ఐదులక్షల పరిహారపు చెక్కు యిచ్చి, రైతుల భూముల గురించి మాట్లాడకుండా చేతులు దులుపుకుంటున్నది. క్రిందిస్థాయి అధికారులను బలిచేస్తున్నది.

ఆత్మహత్యలే సమస్యకు పరిష్కారం కాదన్న విషయాన్ని భూమిసాగుదారులైన రైతులు గ్రహించాలి. భూములు సాధించుకోవటానికి, ప్రభుత్వం, దేవాదాయశాఖ అధికారులకు, స్వార్థపర సంపన్న పోటీ కౌలుదారులకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాలి. అందుకు అండగా ఇతర గ్రామీణ పేదల, ప్రజాతంత్రవాదుల మద్దతును పొందేందుకు కృషి చేయాలి. అప్పుడు మాత్రమే భూమిని సాధించుకోవటం సాధ్యమౌతుంది.

పేదరైతులు భూములు కోల్పోవటానికి, ఇద్దరు రైతుల మరణాలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, దేవాదాయశాఖ ఉన్నతాధికారులే బాధ్యత వహించాలి. దేవాదాయశాఖ మంత్రి, ఆ శాఖ అధికారులను హత్యానేరం క్రింద అరెస్టుచేసి కఠినంగా శిక్షించాలి. పేదరైతుల భూములను వారికే అప్పగించి పట్టాలు ఇవ్వాలి. మృతుల కుటుంబాలకు 10 లక్షల పరిహారం, చికిత్స పొందుతున్నవారికి 5 లక్షలతోపాటు మెరుగైన వైద్యం చేయించాలి. గత సంవత్సరం దౌర్జన్యంగా రైతుల పంటను స్వాధీనం చేసుకొన్నదానికి మొత్తం విలువ కట్టి రైతులకు చెల్లించాలి. ★

ఆకాంక్ష పుట్టుకొచ్చిందన్నారు. దాని ఆసరా చేసుకున్న తెలంగాణ రాజకీయ నాయకులు కొంతమంది దీనిని వాడుకున్నారని తెలిపారు. తెలంగాణ ఏర్పడి సంవత్సరం గడిచినా సాధించిందేమీ లేదన్నారు. బంగారు తెలంగాణ అంటున్నారు, బంగారు తెలంగాణ ఇదేనా అని ప్రశ్నించారు. తెలంగాణలో వ్యవసాయం సంక్షోభంలో కూరుకుపోయి రైతుల ఆత్మహత్యల పరంపర నేటికీ కొనసాగుతూనే వుంది అన్నారు. దీనికి పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలే కారణమని ఆయన తెలిపారు. సభలో అరుణోదయ కళాకారులు అమరవీరుల పాటలు పాడారు. ★

కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టో

ప్రచురణ :

కా॥ కొల్లా వెంకయ్య మెమోరియల్ లైబ్రరీ,
పెదనందిపాడు - 522 235, గుంటూరుజిల్లా

తెలుగు అనువాదం :

రాచమల్లు రామచంద్రారెడ్డి

పేజీలు : 80 వెల : రు. 10/-

అన్నిప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాలలో లభ్యం

'పునరావాసం పాలకుల బిక్షకాదు-అది నిర్వాసితుల మౌలిక హక్కు'

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రసదస్సులో డా॥ పి. జస్వంతరావు ఉద్ఘాటన

రాష్ట్ర సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ పోలవరపు జస్వంతరావు; వేదికపై ఇతర వక్తలు; సదస్సుకు హాజరైన ప్రతినిధులు; ప్రజా కళాకారుల నృత్య ప్రదర్శనలు

రాజమండ్రి, 5-7-15 :

'పోలవరం ప్రాజెక్టు పునరావాస సమస్యలు - ప్రభుత్వ భూసేకరణ విధానాలపై ఏజన్సీ గిరిజన సంఘం, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర కార్యవర్గాల ఆధ్వర్యంలో స్థానిక ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ హాల్లో 5-7-15న రాష్ట్ర సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు పైరెండు సంఘాల రాష్ట్రనాయకులు కామ్రేడ్స్ ఇల్లా రామిరెడ్డి, ఎం.ఎస్. నాగరాజు - అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు.

తొలుత 'క్లాస్ట్రగుల్' సంపాదకులు డా॥ పి. జస్వంతరావు మాట్లాడుతూ వలస పాలకులు 1894లో చేసిన భూసేకరణ చట్టం, ప్రజోపయోగంపేరిట ప్రజల భూములను గుంజివేసుకునే నిరంకుశాధికారాలను ప్రభుత్వానికి కట్టబెట్టిందని, దానిని ఈనాటికీ పాలకులు వివిధ రూపాలలో అనుసరిస్తూ వస్తున్నారన్నారు. ప్రభుత్వాల నిరంకుశ భూసేకరణకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరాయంగా సాగిన ప్రతిఘటనలో 1984లో నాటి ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం దానికి కొన్ని సవరణలు చేయగా, యుపిఎ-2 ప్రభుత్వం ఎన్నికల ముందుగా 2013లో భూసేకరణ (పరిహారం, పునరావాసం) చట్టాన్ని చేసిందన్నారు. ఈ చట్టంలో వున్నటువంటి కొద్దిపాటి ప్రశ్నించే అవకాశాలను అన్నింటినీ తొలగిస్తూ కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన ఎన్డీఎ ప్రభుత్వం ఆర్డినెన్స్ చేసిందన్నారు. వీటన్నింటి లక్ష్యమూ - రైతాంగాన్ని భూముల నుండి తొలగించి బడా, బహుళజాతి పరిశ్రమలకు కట్టబెట్టబడేవన్నారు. పోలవరం నిర్వాసితులకు సమగ్ర, శాస్త్రీయ, స్వతంత్ర పునరావాసం కల్పించాలని ఆయన డిమాండ్చేస్తూ పునరావాసం పాలకుల బిక్షకాదని, అది నిర్వాసితుల మౌలిక హక్కు అని నొక్కి చెప్పారు.

'శక్తి' సంస్థ డైరెక్టర్ శ్రీ శివరామకృష్ణ మాట్లాడుతూ భూమికి సంబంధించిన వివరాలన్నీ రికార్డులలో పక్కాగా వుండేలా చూసుకోవాలన్నారు. ప్రభుత్వం రకరకాలుగా బిగిస్తున్న ఉచ్చులను అర్థంచేసుకోవాలన్నారు. గ్రామ సభలలో ఆయాగ్రామాలనుండి ఎవరెవరు సభ్యులుగా వున్నారో తెలుసుకొని, వాటి సమావేశాలు సక్రమంగా నిర్వహించబడేలా ఒత్తిడి తీసుకురావాలని, చట్టపరమైన సూక్ష్మ అంశాలపట్ల కూడా జగరూకతతో వుండాలని ఆయన కోరారు.

మానవహక్కుల సంఘం కార్యదర్శి శ్రీ ఎన్. రాజేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ అభివృద్ధి అంటే దళిత, గిరిజన, బడుగు, బలహీనవర్గాల వారి కడుపులు కొట్టటమూ అని ప్రశ్నించారు. అంగులూరులో నిజ నిర్ధారణగా వెళ్ళిన తమ అనుభవాలను వివరిస్తూ ప్రభుత్వమే నకిలీ పట్టాదారు పాసు పుస్తకాలను సృష్టించిందని తెలిపారు. పోలవరం ముంపు నిర్వాసితులంతా సంతృప్తికరమైన పరిహారం లభించిన తర్వాతే భూములను ఖాళీచేయాలని ఆయన కోరారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ యస్. రూపుని మాట్లాడుతూ పోలవరం ముంపు గ్రామాల ప్రజలను సమీకరించి, వివిధ దశలలో ఆందోళనలు సాగిస్తూ వస్తున్నామన్నారు. ప్రాజెక్టు నిర్మాణం కోసం 24 వేల కోట్లు వెచ్చిస్తామంటున్న ప్రభుత్వం, ఈ ప్రాజెక్టు క్రింద మునిగిపోతున్న 276 గ్రామాల ప్రజలకోసం, వారి భూములకు పరిహారంకోసం ఎంత ఖర్చుపెట్టదలచుకున్నదీ ప్రకటించటం లేదన్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు ద్వారా ఒక్క ఎకరా భూమికి అదనంగా నీటిని అందివ్వబోవటంలేదనీ; బడా, బహుళజాతి పరిశ్రమల నీటి, విద్యుత్తు, రవాణా అవసరాలకోసమే ఈ పథకం రూపొందించారని ఆమె

వివరించారు. ఆదివాసుల ముంపు భూముల్ని ఈనాటికీ గుర్తించకపోవటాన్ని ఆమె గట్టిగా నిలదీశారు. ఆదివాసుల అనుభవంలోవున్న భూములపై మాజీ జమిందారులను, సంపన్నులను హక్కుదారులుగా గుర్తించి, వారికి పరిహారాన్ని అందించటాన్ని ఆమె తీవ్రంగా అభిక్షేపించారు. చట్టపరమైన పోరాటం కూడా సాగించి కోర్టులద్వారా ఆదివాసులకు అనుకూలమైన తీర్పులు రాబట్టుకోగలిగినప్పటికీ, రెవిన్యూ యంత్రాంగం వాటిని అమలుచేయకుండా భూస్వాముల పక్షం వహించటాన్ని ఆమె తీవ్రంగా ఖండించారు. ఈ నేపథ్యంలో పోరాటం మినహా భూనిర్వాసితులకు మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదని నొక్కిచెప్పతూ, ప్రజల ఆందోళనోద్యమానికి ప్రజాతంత్రవాదుల, మేధావుల మద్దతును కూడగట్టాలని కా॥రూపుని పిలుపునిచ్చారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥జె.కిషోర్బాబు మాట్లాడుతూ 1500 కోట్ల రూ॥ ఖర్చుపెట్టి పుష్పరాలు నిర్వహిస్తున్న ప్రభుత్వానికి పోలవరం నిర్వాసితుల గోడు పట్టలేదన్నారు. 1969 నుండి కొండమొదలు ప్రాంతంలో భూములపై హక్కు కోసం పోరాడి సాధించుకొని, వాటిని ఈనాటికీ గిరిజన ప్రజానీకం పరిరక్షించుకుంటున్నారని దుగ్గేరు, మనుగోపాల అనుభవాలు కూడా ఇదే చెప్తున్నాయని, హక్కులకోసం పోరాడినప్పుడే వాటిని దక్కించుకోగలుగు తామని ఆయన పేర్కొన్నారు.

ఆర్పిఐ రాష్ట్రకార్యదర్శి శ్రీ ఐనాపురపు సూర్యనారాయణ మాట్లాడుతూ పోలవరం ప్రాజెక్టుక్రింద 7 లక్షల ఎకరాలు సాగవుతాయని ప్రభుత్వం చెప్పటాన్ని ఎద్దేవా చేశారు. ప్రాజెక్టు అంచనాను 8వేల కోట్లనుండి 24వేలకోట్ల రూపాయలకు పెంచివేసి కాంట్రాక్టర్ల, అధికార రాజకీయనాయకుల జేబులు నింపుకుంటున్నా

రన్నారు. భూమి, అటవీ హక్కులకు సంబంధించిన పట్టాల పని పూర్తిచేసిన తర్వాతనే ప్రాజెక్టుకోసం భూమి సేకరించాలని ఆయన ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు ఎం.ఎస్.నాగరాజు మాట్లాడుతూ పోలవరం నిర్వాసితుల సమస్యలపై ఇప్పటికి 16 కరపత్రాలు ప్రచురించామని, ఎన్నో సభలు, ఆందోళనలతో ఆదివాసీ ప్రజానీకాన్ని చైతన్యపరిచామన్నారు. ఈ క్రమంలో రైతుకూలీసంఘం నాయకులు, కార్యకర్తలు 22 అక్రమ కేసులలో ఇరికించబడ్డారని, ఈ ఉద్యమ క్రమంలో ముగ్గురు సంఘం కార్యకర్తలు రోడ్డు ప్రవాదానికిగురై మరణించారని పేర్కొంటూ ఈ ఆందోళనను మరింత ఉధృతంచేసి నిర్వాసితులకు సమగ్ర, శాస్త్రీయ, స్వతంత్ర పరిహారం లభించేవరకూ ఉద్యమించాలన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రకార్యదర్శి కె. కోటయ్య , రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు కా॥ కుంజం రామారావు తదితరులు ఈ సదస్సులో ప్రసంగించారు. సదస్సులో ప్రజాకళాకారుల పాటలు, ఆదివాసుల సాంప్రదాయ నృత్యాలు ఆకట్టుకున్నాయి. సదస్సు ముగిసిన అనంతరం సదస్సు ప్రాంగణంనుండి కరెంటు ఆఫీసు కంభంవారి సత్రం, వన్టోన్ పోలీస్ స్టేషన్, కోటగుమ్మం మీదుగా లాంచీల రేపు వరకు ప్రదర్శన జరిగింది. సదస్సు, ప్రదర్శనలో రాష్ట్రం నలుమూలల నుండి ఏడువందలమంది ప్రత్యేకించి పోలవరం ముంపు ప్రాంతాల ప్రజానీకం ఆదివాసులు ఎర్రజెండాలు, బ్యానర్లు చేబాసి, నినాదాలు చేస్తూ పాల్గొన్నారు. ప్రదర్శనకు ముందుభాగాన ప్రజాకళాకారుల దప్పు నృత్యాలు, ఆదివాసుల సాంప్రదాయక నృత్యాలతో క్రమశిక్షణాయుతంగా సాగిన తీరు పట్టణప్రజలను ఆకట్టుకుంది. ★

కామ్రేడ్ దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి సంస్మరణ సభ

కా॥ దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి స్థూరక స్థూప ఆవిష్కరణ; సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ గుర్రం విజయకుమార్

పసునూరు, 4-7-15 :

పీడిత ప్రజల ప్రియతమ నాయకుడు, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుడు కామ్రేడ్ దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి స్థూప ఆవిష్కరణ సభ 4-7-15 సాయంత్రం నల్లగొండజిల్లా - తుంగతుర్తి మండలం పసునూరు గ్రామంలో జరిగింది. పార్టీ జెండాను సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా॥ గుర్రం విజయకుమార్ ఎగురవేసి అమరులకు జోహార్లర్పించారు. అమరుడు కామ్రేడ్ దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి చిత్రపటానికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ కె. కోటయ్య పూలమాలవేసి విప్లవాంజలి ఘటించారు. కార్యక్రమానికి హాజరైన వివిధ ప్రజాసంఘాల, కార్మిక సంఘాలనేతలు, పార్టీ నాయకులు కా॥ సంజీవరెడ్డి స్థూపం వద్ద

జోహార్లర్పించారు. అనంతరం పసునూరు స్టేజి నుంచి అమరవీరుల స్థూపం మీదుగా గ్రామంలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

ప్రదర్శన అనంతరం జరిగిన కా॥ దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి స్థూపావిష్కరణ సభ పసునూరు గ్రామంలోని ప్రాథమిక పాఠశాల ఆవరణలో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ కెమిడి ఉప్పలయ్య అధ్యక్షతన జరిగింది.

కా॥ గుర్రం విజయకుమార్ ఈ సభలో మాట్లాడుతూ కేంద్రంలో యూపీఏ ప్రభుత్వం మారిపోయి ఎన్డీయే ప్రభుత్వం వచ్చినా, వివిధ రాష్ట్రాల్లో ఏ పార్టీలు అధికారంలో ఉన్నా, బహుళజాతి, కార్పొరేట్ సంస్థలకు సామ్రాజ్యవాదులకు అనుకూలమైన విధానాలు చేపడుతూ ప్రజల, కార్మికుల, రైతాంగ వ్యతిరేక

విధానాలను తీసుకొస్తున్నారని దుయ్యబట్టారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తీసుకొస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పేద ప్రజలను, కార్మికులను, రైతుకూలీలను ఐక్యంచేసి పోరాటాల్లోకి సమీకరించాల్సిన అవసరం ఎంతో ఉన్నదని స్పష్టంచేశారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు కా॥ కె. కోటయ్య మాట్లాడుతూ ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో నల్లగొండ జిల్లాకు ప్రత్యేకస్థానం వుందని తెలిపారు. నల్లగొండ జిల్లాలో ఆనాడు జరిగిన తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటంలో జూలై 4న కా॥దొడ్డి కొమరయ్య అమరుడైనాడన్నారు. ఆ పోరాట

వారసత్వాన్ని కొనసాగించాలన్నారు.

ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ లక్ష్మీనర్సయ్య మాట్లాడుతూ కా॥దుబ్బాక సంజీవరెడ్డి మహాత్మర తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటానికి ప్రభావితమై ఆ పోరాట వారసత్వాన్ని కొనసాగించారని తెలిపారు. రైతుకూలీలను ఏకంచేసి భూపోరాటాలు నిర్వహించారని, కూలీ పోరాటాలు చేశారని, భూస్వాములను ఎదిరించి వడ్డీ నాగు దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా పోరాడారని ఆయన తెలిపారు. విప్లవోద్యమంలో వచ్చిన అతివాద, మితవాద (తరువాతి 7వ పేజీలో)

తలిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్ అధ్యవ్యంథి కా॥ టి.ఎన్. 39వ వర్గంతి సభ

తేది, సమయం : 28-7-2015 (మంగళవారం) సా॥ 5 గం॥కు
స్థలం : సుంటూరు - 2/4 అరండురేపట్ల, ఫైన్ ఓల్డ్ అసోసియేషన్ హాల్లో
అధ్యక్షత : భీమవరపు గురవారెడ్డి, ట్రెజరర్, టి.ఎన్.ఎం. ట్రస్ట్
ఉపన్యాసకులు : డా॥ ఘంటా వెంకట్రావ్, ఉపాధ్యక్షులు, టి.ఎన్.ఎం. ట్రస్ట్
: డా॥ పోలవరపు జస్వంతరావు, కార్యదర్శి, టి.ఎన్.ఎం. ట్రస్ట్
: గుర్రం విజయకుమార్, సిపిఐ(ఎం-ఎల్)
: వింధై వేందన్, సిపిఐ(ఎం-ఎల్)-తమిళనాడు
: చెరుకూరి సత్యనారాయణ, అధ్యక్షేట్